

254 தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்—சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984)

[1984 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1984 ஆம் ஆண்டு, வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள், தமிழ்நாடு வேளாண் விளைபொருள் அங்காடிகள் (திருத்தம்—சிறப்பு விதித்துறைகள்) திருத்தச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 15/1984) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(2) 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகனிர் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984).

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகனிர் பல்கலைக் கழக சட்ட முன்வடிவு @ (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகனிர் பல்கலைக் கழக சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 31—3—1984 அன்று சட்டப் பேரவையில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டு 4—3—1984 அன்று நிறைவேற்றப்பட்ட 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகனிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன். இச்சமயத்தில் இச்சட்ட முன்வடிவுபற்றி சில முக்கிய விவரங்களை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

@ 301-338ம் பக்கங்களில் இணைப்பு ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1984 மார்ச் 7]

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

நம் நாட்டில் மகளிர் உயர் கல்வியைப் பயனுள்ள வகையில் பரப்பு வதற்காக உள்ள வாய்ப்புகளை ஆராயும்பொழுது, பம்பாயிலுள்ள ஸ்ரீமதி நாதிபாய் தாமோதர் தாக்கர்சே மகளிர் பல்கலைக் கழகம் மட்டுமே பெண் களுக்காக தனித்து இயங்கும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் என்பது புலப்படும். மகளிர் நிலையை பயனுள்ள வகையில் மேம்படுத்துதல் அவசியம் என்பதனை உணர்ந்து எட்டயபுரத்தில், 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 11, 12, 13 ஆகிய நாட்களில் நடைபெற்ற மகாகவி பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாவின் தொடக்க நாளின்போது, முதலமைச்சர் அவர்கள், மகளிருக்கு உயர்கல்வி அளிப்பது குறித்தும் அவர்தம் நிலையினை மேம்படுத்துவது குறித்தும் பாரதியார் பறை சாற்றியுள்ள கருத்துக்களுக்குப் புகழாரம் சூட்டும் வகையில் தமிழ் நாட்டில் “மகளிர் பல்கலைக் கழகம்” ஒன்று அமைக்கப்படுமென்று அறிவித்தார். இம்மாநிலத்தில் மட்டுமல்லாது நம் பாரத நாடு முழுமையிலும் மகளிர் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உள்ள தடைகளை அகற்றி, விரைவான வளர்ச்சிக்கு ஆலோசனை வழங்குதல், மகளிர் கல்வி நிறுவனங்களுக்கு எல்லா நிலைகளிலும் முன்னேற்றத்தை விரைவு படுத்தும்பொருட்டு ஆலோசனைகள் நல்குதல்; மகளிர் சரிநிகர் நிலையை எய்துவதில் உள்ள அனைத்துத் தடைகளையும் குறித்து ஆராய்ந்து அத்தடைகளை நீக்குவதற்கான வழிவகைகளைக் காணுதல்; ஆகிய காரணங்களுக்காக தனியே ஒரு மகளிர் பல்கலைக் கழகம் தொடங்குவது சிறப்பாக இருக்கும் என்று அரசு கருதியது.

பாரதியார் மிக முக்கியமாக வலியுறுத்திக் கூறியுள்ள “ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமான்ம்” என்ற கருத்தினை செயற்படுத்துப் பெண்களின் நிலையினை உயர்த்துவதை, அவசரத் தன்மை வாய்ந்ததும், காலத்திற்கேற்றதுமான குறிக்கோளாகக் கொண்டு புதிய முறையில் கற்றல்-கற்பித்தல் திட்டங்களை நம் இந்திய நாட்டுக்கு மட்டுமில்லாமல் அனைத்துலகத்திற்கும் வழங்கக்கூடிய, தனித் தன்மை வாய்ந்த ஒரு நிறுவனமாக இப்பல்கலைக் கழகம் அமையும்.

இப்பல்கலைக் கழகம் நிறுவவது குறித்து ஆய்வு செய்ய டாக்டர் மாஸ்கம் ஆதிசேஷ்யயர் அவர்களின் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட வல்லுநர் குழு சமர்ப்பித்த அறிக்கையின் அடிப்படையில், மகளிர் பல்கலைக் கழகம் கோடைக்காலவில் நிறுவப்பட இருக்கிறது. இவ்வல்லுநர் குழுவில் பல்கலைக் கழக மான்யக் குழுவின் சார்பாக பம்பாய் ஸ்ரீமதி நாதிபாய் தாமோதர் தாக்கர்சே மகளிர் பல்கலைக் கழக துணைவேந்தரான டாக்டர் (திருமதி) ஜோதி எச். திர்வேதி, உறுப்பினராகச் செயலாற்றினார். இவ்

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1984 மார்ச் 7]

வல்லுநர் குழுவில் உறுப்பினராகச் செயலாற்றிய, திருமதி கே. வசந்தி தேவி, இப்பல்கலைக் கழக முதல் துணைவேந்தராக மூன்றாண்டு காலத்திற்கு நியமனம் செய்யப்பட்டுள்ளார்.

இப்பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றும் அனைவரும், பெண்களாகவே இருப்பர். தகுதி வாய்ந்த பெண்கள் இல்லாது போனால் மட்டுமே ஆண்கள், அப்பதவியில் நியமனம் செய்யப்படுவர்.

பெண்களின் நிலையை உயர்த்த பயன்படும் ஒரு கருவியாகவே இப் பல்கலைக் கழகம் அமைகிறது. தற்போதைய கல்வி முறையில், குறிப்பாக, சமூக அறிவியல் துறைகளில் கிட்டுகின்ற நன்மை ஆண்களுக்குக் கிட்டுகின்ற அளவுக்குப் பெண்களுக்குக் கிட்டுவதில்லை என்ற நிலை மாற வேண்டும் என்பது இப்பல்கலைக் கழகத்தின் நோக்கங்களில் முக்கியமானதாகும்.

(முற்பகல் 10-40)

பல்வேறு துறைகளில் மகளிர் தலைமையேற்கும் நிலையைப் பெறவும், உயர்கல்வி படித்து வேலையற்றிருக்கும் நிலையைப் பெரிதும் மாற்றவும் இயலும் வகையில் இப்பல்கலைக் கழகம் செயல்படும்.

தமிழ்நாட்டில் அமைக்கப்பட விருக்கிற இப்பல்கலைக் கழகம் ஆராய்ச்சி, மகளிர் முன்னேற்றத் திட்டங்கள் குறித்து ஆலோசனை நல்குதல், மற்றும் இத்திட்டங்கள் செயல்படும்போது அதனை தக்கவாறு நெறிப்படுத்துதல், ஆகிய முப்பேரும் குறிக்கோள்களைக் கொண்டதாகும்.

இப்பல்கலைக் கழகம், பிற பல்கலைக் கழகங்களினின்று வேறுபட்டு, 'ஒருமைவகை தனிப் பல்கலைக் கழகமாக' (unitary type) விளங்கும். இப்பல்கலைக் கழகத்தோடு கல்லூரிகள் இணைக்கப்பட மாட்டாது.

கல்விக் குழு, நிருவாகக் குழு, திட்டக் குழு, ஆகிய குழுக்களை இப் பல்கலைக் கழகம் கொண்டிருக்கும். கல்விக் குழு, மற்றும் நிருவாகக் குழு இரண்டிலும், உறுப்பினர்கள் நியமன அடிப்படையில், பதவியிலிருப்பர்.

இப்பல்கலைக் கழகம் ' (1) நல்வாழ்வு அல்லது மனித உயிரின வாழ்க்கைச் சூழல் ஆய்வியல்; (2) கல்வி; (3) மேம்பாடு; (4) சமூகம்; (5) சட்டம்—சட்டப் பிரச்சினைகள்; (6) உரிய தொழில் துட்பவியல் அறிவியல்; (7) கிராமியக் கலைகள் உட்பட துண்கலைகள்—இசை; (8) ஆராய்ச்சி முறை—

1984 மார்ச் 7]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மெய் விளக்கத் திரைப்படம்; (9) மகளிர் நிலை—சிறப்புப் பொருளாதாரம்; (10) விதவைகள்—பாதிக்கப்பட்ட மகளிரின் தேவைகள்' என்ற பத்துத் துறைகளைக் கொண்டதாக இருக்கும்.

மேற்சொன்ன கருத்துக்களுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுப்பதே இப் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவின் நோக்கமாகும். இச் சட்டமுன்வடிவு 6—3—1984 அன்று சட்டப் பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. பேரவையில் நிறைவேற்றிய வண்ணம் இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுமாயும், பின்பு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்றும் அவைக்குப் பரிந்துரைக்கிறேன்.

* திரு. க. அருணாசலம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கான சட்டமுன்வடிவை மனமார வரவேற்று, ஆரம்பித்த அரசுக்குப் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மகளிர் பல்கலைக்கழகம் துவக்க வேண்டுமென்று 1981 ஆம் ஆண்டிலேயே முடிவு செய்திருந்தபோதிலும், இத்தனை காலம் கடந்து வருவது கொஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே மகளிர்க்கு முன்னணி தந்துவந்த தமிழகத்திலே முதன் முதலாக, பெண்கள் பல்கலைக்கழகம் தோன்றும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்த பலரில் நானும் ஒருவன். ஏதோ அதிர்ஷ்டவசமாக இரண்டாவதாகத்தான் வந்திருக்கிறது. முதலில் மகாராட்டிரத்தில் ஆரம்பித்து சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார்கள்.

ஆனாலும் இப்போது இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை ஓர் அவசரச் சட்டத் தின் மூலமாகக் கொண்டுவரவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எப்படி வந்தது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த மாதிரி காரியங்களை எல்லாம் அவசரம் அவசரமாகச் செய்யவேண்டியதில்லை. 1981 ஆம் ஆண்டிலிருந்து சிந்தனை பண்ணி அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாகத்தான் கொண்டுவரவேண்டியிருந்தது என்று சொல்வது சரியல்ல. அவசரச் சட்டங்கள் அவசரக் காலத்தில்தான் வர வேண்டும். சாதாரண காலத்தில் வரவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஜன்நாயக அரசில், அவசரச் சட்டங்கள் மிகக் குறைவாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னைப் போன்றவர்கள் விரும்புகிற ஒன்று. சாதாரணமாக வந்திருந்தால் மக்கள் அனைவரும் வரவேற்றிருப்பார்கள். மகளிர் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவித்து

(திரு. க. அருணாசலம்)

[1984 மார்ச் 7]

அதனைப் பறைசாற்றிய பாரதியாருடைய ஒரு பெரும் தொண்டினாலே மக்கள் அனைவரும் வரவேற்றிருப்பார்கள். எதிர்ப்புகள் வந்திருக்காது. ஆனாலும் ஏதோ ஒரு காரணத்தினாலே அவசரச் சட்டமாக வந்து ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய ஒரு நிலையில் இருக்கிறோம். சூழ்நடை பிறந்துவிட்டது. நாமகரணமும் கூட சூட்டியாகிவிட்டது.

தூதிரிஷ்டவசமாக பெயரை வைத்துக்கொண்டுதான் எல்லாவற்றையும் கண்டுபிடிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். உன் பெயர் என்ன? அருணாசலம் என்றால், 'ஓஹோ நீங்கள் சைவமா' என்று சொல்கிறார்கள். பெயரை வைத்துக்கொண்டு, ஜாதியைக்கூட கண்டு பிடிக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். இந்த மாதிரி தூதிரிஷ்டம் நம் நாட்டிலே இருக்கிறது. இந்தப் பெயரை வைத்துக்கொண்டு சிலர் சூழ்த்தியாகப் பேசலாம். அதனைப் பொருட்படுத்தக் கூடாது. அன்னையின் பெயரை வைத்து ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்று சொல்வது நம் பழக்கம். அதுபோல் அன்னை தெரசாவின் பெயரை வைத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டுக் குரியது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எந்தப் பெயரை எந்த இடத்திற்கு வைப்பது என்பதில் மிகவும் கெட்டிக்காரர். எனவே அன்னை தெரசா பல்கலைக்கழகம் என்று பெயர் சூட்டியிருப்பது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. எல்லோரும் இதைப் பாராட்டுவார்கள். பெயர் மட்டுமல்ல, இது புரட்சிகரமான முப்பெரும் நோக்கங்கள் கொண்டது என்று கல்வி அமைச்சரவர்கள் அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் முப்பெரும் நோக்கம் கொண்டது. நோக்கங்கள் பல கொடுக்கப்பட்டுள்ளன—பத்தொன்பது. அவற்றுள் முப்பெரும் நோக்கங்கள் சிறப்பானவை. இப்பல்கலைக்கழகத்தில் மகளிருடைய முன்னேற்றத்திற்காக சில துறைகள் அமைக்கப்பட இருக்கின்றன. சாதாரணமாக பல்கலைக் கழகங்களிலே துறைகள் என்றால், கெமிஸ்ட்ரி, பிசிக்ஸ், மொழி, மேத்ஸ் என்றுதான் இருக்கும். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் பல புதிய துறைகள் ஏற்படுத்தப்பட இருக்கின்றன. முதல் துறையே நல்வாழ்வு அல்லது மனித உயிரின் வாழ்க்கைச் சூழல் ஆய்வியல் என்பதாகும். 'ஈகோலாஜி' பற்றி 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழகத்திலே இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல. இலக்கணத்தில்கூட தொல்காப்பியர் வரையறை செய்துள்ளார். மலை வாழ் மக்கள் எப்படி வாழ வேண்டும்; முல்லை வாழ் மக்கள் எப்படி வாழ வேண்டும், நெய்தல் வாழ் மக்கள் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பனவற்றிற்கு விரிவான விளக்கம் தந்துள்ளார். ஆனால் உலக அரங்கில் இப்போது சூழலைப் பற்றி என்ன பேசுகிறார்கள்? அணு ஆயுதம் வந்துவிட்டது. அதனால் எவ்வளவு நஷ்டம் உண்டாகிறது என்பது

1984 மார்ச் 7] (திரு. க. அருணாசலம்)

எல்லோருக்கும் தெரிந்த பின்னால், அவசர அவசரமாக ஸ்காண்டிநேவியாவில் கூட, 'என்விரன்மென்ட் கான்பரன்ஸ்' போட்டுப் பேசினார்கள். ஆனால் தமிழகத்தில் 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அதை வரையறை செய்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது வியப்பாக இருக்கின்றது. அங்கே அதற்குப் பொருத்தமாக முதல் துறையை ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழகங்களில் 'லாங்குவேஜஸ்' டிபார்ட்மெண்டுகளுக்குத்தான் அதிகமாக இடம் கொடுப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இங்கே இல்லாமல், நல் வாழ்வு அல்லது மனித உயிரின் வாழ்க்கைச் சூழல் ஆய்வியல் என்ற துறையை ஏற்படுத்த இருக்கிறார்கள். இது புரட்சிகரமான திட்டம். இது நமக்கு இன்றைக்குத் தேவையானதுதான். மனிதன் உயர்ந்து, பேரின்பம் பெற்று வாழ வேண்டுமென்றால், இந்த உலகத்தில் உள்ள மக்களோடு கூடி வாழ்வதோடு மட்டுமல்ல, மாங்களோடும் மிருகங்களோடும் கூடி வாழவேண்டும். எந்த நிலத்தில் வாழ்கிறோமோ அதையொட்டி வாழ்க்கையை நடத்த வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இத்துறை அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்குரிய பாடத் திட்டத்தை வகுக்கும்போது, பெரிய வல்லுநர்களைக் கொண்டு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வல்லுநர் எல்லோரும் ஆண்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். பெண்கள் இல்லாத காரணத்தாலோ என்னவோ, ஒரு ஆணையே வல்லுநராகப் போட்டு மகளிர் பல்கலைக் கழகத் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், திட்டம் நன்றாக இருக்கிறது என்பதால், அதைப்பற்றி மேலும் சொல்லாமல், அடுத்த கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கல்வி, மேம்பாடு, சமூகம், சட்டம், சட்டப் பிரச்சினைகள், உரிய தொழில் நுட்பவியல் அறிவியல் என்ற துறைகள் புதியன. இந்த இடத்தில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் நுட்பவியல் அறிவியல் துறை மிக முக்கியமானது, இந்தக் காலத்திற்கு ஏற்றது. சிலர் தொழில் நுட்பம் என்றால் மெக்கானிகல் டீஸன் மட்டும் தான் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியில்லாமல் நுட்பவியல், சமூகவியல், மனித வாழ்க்கையில் சமூகம் மற்றும் உளவியல், சமூக இயல், பொருளியல் முதலியவற்றில் இன்று கண்டுள்ள புதிய அறிவினை நிறுவனங்கள் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதை எல்லாம் சேர்த்து தென்னாலியாக்கிவிட்டால் செயல்பட அது உதவியாக இருக்கும். அந்த வகையிலே

(முற்பகல் 10-50)

இந்தத் துறை செயல்படுமென்று நம்புகிறேன். பெண்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஆண்களுக்கும் இது வேண்டியதுதான். பெண்கள் நன்றாகப் படித்தாவிட்டால், பின்னால் ஆண்களுக்கும் இது கிடைக்கும். அடுத்து, கிராமிய நன்கலைகளைக் கொண்டுவர ஏற்பாடு இருக்கிறது. இந்தத் துறையிலே யார் யாருக்கு எது இஷ்டமோ அதை எடுத்துப் படிக்கவும், பிடித்த கலைகளை எடுத்துப்

[திரு. க. அருணாசலம்]

[1984 மார்ச் 7]

படிக்கவும் சிறப்பான உதவி புரிவதாக இருக்கும். மகளிர் நிலை—சிறப்புப் பொருளாதாரம் என்று இன்னொரு துறை இருக்கிறது. இந்த நாட்டிலே இப்போது எல்லாப் பெண்களும் ஆண்களை நம்பித் தான் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் வளர்ந்து வரும் உலகத்திலே ஆண்களுக்குச் சரி நிகர் சமானமாக பெண்களும் பொருளாதாரத் துறையிலேயும் அரசியல் துறையிலேயும் வளர வேண்டியது அவசியம். அதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய அறிவுத் திறமைகள், செயல் திறமைகள் எல்லாம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் இந்தத் துறைக்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, பொதுவாக பல்கலைக் கழகங்கள் என்றால் பல்கலைகளையும் சேர்ந்து படிப்பது என்று தான் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கின்ற சூழ்நிலையையொட்டி மகளிருக்காக என்று தனியாக இது இருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்திலே ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், ஏன் தாலுக்கா அளவிலே கூட பல்கலைக் கழகங்கள் வரக்கூடிய நிலைமை வரலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை வருகிறவரை ஆண்களுக்கு என்று பல பல்கலைக் கழகங்கள் இப்பொழுது இருப்பதுபோல் பெண்களுக்கு என்று தனியாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். தூரதிருஷ்டவசமாக பல்கலைக் கழகங்கள் என்றாலே அதற்கு நிறைய பணம் தேவை என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எதற்கும் 'மணி பவர்' தேவை என்று நினைக்கிறார்கள். அதனால் மட்டும் எல்லாக் காரியங்களும் நடந்து விடாது. உள்ள பணத்தைக் கூட சிக்கனமாகக் கையாண்டு பெண்களுக்காக முன்மாதிரியாக பல பல்கலைக் கழகங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து, விதவைகள், பாதிக்கப்பட்ட மகளிர் போன்றவர்களுடைய தேவைகள்பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது சிறப்புடையது. அவர்களுடைய பிரச்சினை பற்றி நம் நாட்டில் இராஜாராம் மோகன்ராய் அவர்கள் காலத்திலிருந்து பலபிரம்ம சமாஜத்தினர் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு லாகூரில் இருந்த ஒரு புரவலர் விதவைகளுக்காக, தனியாக விடுதிடன், நடத்த அறக்கட்டளை நிறுவியுள்ளார். ஆனாலும் இவர்களுடைய பிரச்சினை இதுவரை தீர்க்கப்படவில்லை. அதற்கு என்று ஒரு தேர்வு தேவை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஒரு தேர்வு கொண்டு வர தேவையில்லாத அளவிற்கு அவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு என்று தனியாக ஆராய்ச்சி செய்ய இந்தத் துறை முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

1984 மார்ச் 7]

[திரு. க. அருணாசலம்]

இந்தத் துறையிலே பொதுவாக அதிக ஆர்வம் காட்டியிருந்தாலும் கூட, இதை அமைக்கும்போது இது எப்படிச் செயல்படும் என்பதுபற்றி 'கைட்' லைன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், வெறும் மகளிர் பல்கலைக் கழகம் என்ற பெயர் மட்டும்தான் இருக்கும். செயலளவில் அது இருக்காது. எனவே வல்லுநர்கள் ஆராய்ந்து புதிய திட்டங்களையெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்களே, அதுபோல் மேலும் ஆராய்ந்து பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். இந்த இந்த டிபார்ட்மென்ட் இப்படி இப்படிச் செய்ய வேண்டும், இப்படி இப்படி 'கரிசுலம்' இருக்க வேண்டும், இப்படி இப்படி சிலபஸ் இருக்க வேண்டும், இப்படி இப்படி புதிய விஞ்ஞானம் இருக்க வேண்டும், இப்படி இப்படி புதிய கலைகள் இருக்க வேண்டும், இது இத்தனை ஆண்டு காலம் இருக்கும் என்கிற முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து அதை அமுல்படுத்த வேண்டும். அதற்கு பெண்களை மட்டுமே கொண்ட நிபுணர் குழு அமைக்கப் பட வேண்டும். அவர்கள் தயாரித்துக் கொடுக்கின்ற கைட்லைன்ஸின் அடிப்படையில் பல்கலைக் கழகத்தை நல்ல முறையில் நிர்வகிக்க வேண்டும். அடுத்து, அதிகாரிகள் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வைஸ் சான்சலர், புரோ சான்சலர், ரெஜிஸ்ட்ரார் இவர்களை எல்லாம் புது மாதிரியாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். சான்சலராக இருப்பவருக்கு இருக்கிற சில அதிகாரங்களின் அடிப்படையில் அவர் நியமனம் செய்கிறார். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் தேர்தல் இடம் பெறாமலிருப்பது சில பேருக்கு மனநிறைவைக் கொடுக்கலாம். ஆனாலும் ஜனநாயகத்தில் தேர்தல் முறை இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது. அதற்கும் வழிவகை செய்ய வேண்டும் நியமனம் செய்யும்போது, இரண்டு டெர்முக்கு மேல் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில் எல்லாம் பதவியில் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு வாய்ப்பு கொடுப்பதற்காக அப்படிச் செய்திருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும் தொடர்ந்து சேவை செய்வதற்கு சிலர் அதற்கான தகுதியைப் பெற்றிருந்தால், அவர்களும் வரலாம். சான்சலரால் நியமனம் செய்யப்படுபவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம். மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில் நியமனம் செய்யப் படுகிறவர்கள் இரண்டு தடவை தான் இருக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறது. காரணம், பலருக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவேண்டுமென்று அப்படி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் சிலர் தொடர்ந்து சேவை செய்ய லாயக்காக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து சந்தர்ப்பம் கொடுக்கலாம். சில பல்கலைக் கழகங்களில் பழைய பரம்பரை என்ற அடிப்படையில் அது தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் ஒரே விதமான சட்ட திட்டங்கள் கொண்டு வருவது சிரமம். இருந்தாலும்

(திரு. க. அருணாசலம்)

[1984 மார்ச் 7]

இதில் பரம்பரையாக வந்தவர்கள் எல்லாம் போனால்தான் சமத்துவ சமுதாயம் வரும் என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஏற்கெனவே இருந்த ஜமீன்தார்கள் இன்று இல்லை, மகாராஜாக்கள் இப்போது இல்லை. அவர்களையெல்லாம் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக ஒழித்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே அதற்கேற்றவாறு பரம்பரையினர் அதிகாரத்தில் தொடர்ந்து வருவதைத் தடுக்க சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்துவது மற்ற பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் நல்ல பலன் உடையதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்விக் குழு என்று இருக்கிறது. இதிலே இரண்டு அத்தாரிட்டிகள் காடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிகாரம் எல்லாம் அவர்கள் கையில் இருக்கிற மாதிரி இருக்கிறது. இந்தக் குழுக்கள் பற்றி விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே புதுமை என்னவென்றால், நிர்வாகக் குழுதான் எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறது. அந்த நிர்வாகக் குழுவில் நியமன உறுப்பினர்கள் தான் அதிகம் பேர் இருக்கிறார்கள் அதில் பதவிப் பற்றற்றவர்கள் அதிகமாக இருக்கும்படி பார்த்துக் கொண்டால், நிரந்தரமாக பதவியில் இருப்பவர்கள் கலந்து கொள்ளாவிட்டாலும் பரவாயில்லை என்று விடலாம். காரணம் நிரந்தரப் பதவியில் இருப்பவர்களுக்கு எத்தனையோ வேலைகள் இருக்கும். அதன் காரணமாக அவர்களால் இந்தக் கூட்டங்களில் கலந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். அதிலே அக்கறையும் செலுத்த முடியாது. அவர்கள் அதிகமான சிந்தனை செய்வதில்லை. ஆகவே பதவிப் பற்றற்றவர்களை அதிகப்படியாக அங்கத்தினர்களாக நியமனம் செய்தால், அதைப்பற்றி அதிகமாகச் சிந்தித்து, ஆக்கபூர்வமான காரியங்களை அவர்கள் செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தப் பல்கலைக் கழகம் காலம் தாழ்த்தி வந்தாலும் கூட, இன்னும் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் தோன்றுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுவதை நினைத்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். மகாராஷ்டிராவில் இருக்கிற பெண்கள் பல்கலைக் கழகம், எந்தெந்தத் துறைகளில் முழுமையாக வேலை செய்கிறது என்று எனக்கு அதிகமாகத் தெரியாது. ஆனாலும் புதிய துறைகள் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அண்களுடைய பல்கலைக் கழகத்தைப் பார்த்து அப்படியேதான் பின்பற்றி இருக்கிறார்கள். பின்பற்றுவது என்பது சுலபமாகச் செய்யக் கூடிய ஒரு காரியம். ஆக்கபூர்வமான காரியங்களைப் புதிய சிந்தனைகள் மூலம் செய்ய வேண்டும். எந்தக் காரியத்திலும் தமிழகம் முன்னணியில் இருக்கிறது. அதுபற்றி நாம் பெருமைப்படுகிறோம். மற்ற மாநிலங்களில் கூட தமிழகத்தில்

1984 மார்ச் 7] (திரு. க. அருணாசலம்)

என்ன செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து, கேட்டு, அங்கேயும் அதுபோல் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். அது நாம் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். அது போல் கல்வித் துறையிலும் பலகாலமாக ஏன், 17-18 ஆம் நூற்றாண்டில் கூட ஆங்கிலேயர்கள் ஒரு பெரிய குழுவை சென்னைக்கு அனுப்பி, தமிழ்நாடு கல்வித் திட்டங்களைப்பற்றி அறிந்து கொண்டு போய் அங்கும் அதுமாதிரி நடத்தி, அதில் வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் எதிர்காலத்தில் புதிய சமுதாயத்தை உண்டாக்குவதற்காக, சரிநிகர் சமமானதாக இணைந்து வாழ்கிற ஒரு சமுதாயமாக மாறுவதற்காக நாம் தமிழகத்தில் செய்கிற இந்தப் பணி புதிய வழிகாட்டியாக இருக்குமென்ற மகிழ்ச்சியோடு இந்தச் சட்டமுன்வடிவை வரவேற்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-10)

* THIRUMATHI TARA CHERIAN : Mr. Deputy Chairman, I am glad that the Hon. the Minister for Education has brought before us today a Bill to provide for the establishment and incorporation of a Women's University in Tamil Nadu. I am also glad that the Hon. Minister explicitly gave the details of the main objects of creating a purely Women's University which is going to be the first of its kind in Tamil Nadu, though Shrimathi Nathibai Damodar Thackersey University, purely for women, in Bombay, Maharashtra was established about 30 years ago, at a time when women's education was backward and was not looked after properly. Having decided to have the University, I am glad that it is not going to be like any other University. We have created many Universities in Tamil Nadu in recent times. I am gratified to note that this University is not going to be just another University or act like a stepney. It has been made very clear that the University will help the cause of higher education for women, promote research studies of the welfare of women in general and rural and destitute women in particular and provide consultancy and monitoring services for welfare schemes relating to women. So, this is going to be something out of ordinary and it will be of unitary type with no affiliation of other colleges and institutions. After all, rules and regulations are made for men and not the other way round. Today it may be a unitary University and as time passes, challenges may arise and other institutions and colleges of unique nature might have to be affiliated to it. It is a purely Women's University created for the purpose of dealing with women's problems and I must say it is going to be unique in that sense. Even after hearing the speech of

[Thirumathi Tara Cherian]

[1984 மார்ச் 7]

the Hon. the Education Minister, I am not sure what the language of the University is going to be—whether it is going to be bi-lingual—English and Tamil or only English or purely Tamil. In my opinion, since they are having ideals and principles common to the whole of India and even the Far East, it will be better to have English medium. If necessary, we can also have Tamil language as medium for certain courses or all courses of study.

Different views have been expressed about starting this University and they have appeared in the Press. Even the Union Minister for Education once wondered whether there was any necessity to have a University purely for women, even after 34 years of Independence. But, after weighing the prose and cons. I must congratulate the Cabinet and the Education Minister, in particular, on starting a University exclusively for women, which will be different from other Universities in all respects. According to the Constitution, there should be no discrimination on the basis of sex and no discrimination should be shown between the education of a man and that of a woman. Today, all avenues are open to women. I am proud to say that women have entered all fields of activity. In every field they have made a mark and their performance is comparable to that of men and even better than that.

Sir, this University is mainly meant for providing consultancy service and doing research. I would suggest that this University may undertake research in the field of student unrest. Now a days, there is so much of indiscipline in the colleges where men are dominant. Women are, by nature, disciplined and they always live a contented life. Therefore, I would like this University to find out the reasons for the prevalence of indiscipline in colleges.

Sir, I hope I will not be mistaken when I raise the next point. Two years ago, the Hon. the Minister for Education, by just one stroke of his pen, transferred the education of the physically handicapped and the mentally retarded, to the Social Welfare Department. In my opinion, it was not a correct thing from the point of view of the working of the various institutions imparting education to the physically handicapped and the mentally retarded. Education of the handicapped people is a highly technical subject. The Hon. Minister could have at least created a separate cell in the Education

1984 மார்ச் 7] [Thirumathi Tara Cherian]

Department to look after this subject. I personally know the difficulties experienced by many of these institutions, especially the schools for the blind. They want to appoint more teachers. But they could not do it because the sanction does not come. I hope that this new University will make a study into the various aspects of education for the physically handicapped and the mentally retarded and find out in what respects that education is more intricate than the education given to normal persons. Based on the results of such a research study, we should decide what type of education should be given to the physically handicapped and the mentally retarded.

Sir, I am glad that this University has come into existence as a culmination of the announcement made by the Hon. the Chief Minister during the Bharathi Centenary Celebrations. The great poet Bharathiar was very keen about women's education. In spite of his poverty, he did everything for the emancipation of women because he realised that women, if given the opportunity, will be able to deliver the goods too. I fully endorse the view of the hon. Member Thiru Arunachalam in the matter of naming the University after a person. Everywhere in the world we find only names like the University of London, the University of Cambridge and the University of Birmingham in the U.K. and the University of Melbourne in Australia. But, here, we have got into the habit of naming even districts after personalities. I do not know what is there in a name. Perhaps, the idea behind it is that people will remember the persons with those names who have done something for the country. But, even otherwise our people will always remember the great men who have done something for the country. Anyway, a decision has been taken to name this University after a personality.

I must congratulate the Hon. the Chief Minister on having chosen the name of Mother Theresa who is a unique woman personality. She has dedicated her life to the service of the poor, the sick and the suffering. It is a well-recognized concept that the education of women should aim at developing an attitude to serve the masses and the under-privileged. Because this University may ultimately make educated people also humane in their outlook, it is in the fitness of things that it should be named after Mother Theresa.

[Thirumathi Tara Cherian]

[1984 மார்ச் 7]

I congratulate the Government on having chosen a woman as the Vice-Chancellor. I know her personally for a long time. She was the Principal of Ethiraj College for Women at Madras and she had done wonderful work. I think she will understand and the Hon. Minister will understand that it is necessary to associate experts and persons who have been working in the field of Social Welfare, while deciding about the syllabus for courses in Social Science or Social Service. I am also sure that the Vice-Chancellor of this University will have a broader outlook to see that all these new subjects are brought in a successful manner in the higher education of women.

In my own opinion, a woman has got three distinct functions. First and foremost, the woman forms the pivot on which the household revolves and she has to do the work, till she hands over the responsibility to the next generation and thus the culture and heritage are preserved by women. This has got to be taken into consideration. There is change in outlook in the case of the modern daughters who do not want to follow the old traditions. The new University will do well to undertake a research on the joint family system of our times which is part of the heritage and culture we have inherited. In some of the highly developed countries, it has been found on research that for juvenile delinquency, one of the main causes is that they have been separated from their grandparents. Under the joint family system, the father or mother, going outside, will leave their children in charge of the grand-parent and the children will get good impressions about tradition and culture at the hands of their grand-parent. Though the revival of the same type of joint family system may not be possible for various reasons, the research department in the new University could find out the benefits of such a joint family system where the elders are respected by the younger generation. It is not proper merely to throw the elders into the Home for the Aged.

This new University has to grow from scratch. But there are very many pioneers who have done great service in the field of social welfare and many Institutes of Social Services have touched on the problems of Women's Welfare and the girls' education. Mr. Deputy Chairman, you had an illustrious predecessor in Dr. Muthulakshmi Reddi who was a pioneer in many fields of service. Such persons could also be associated with the functioning of the University. The Vice-Chancellor is nominated and there is provision for

1984 மார்ச் 7]

[Thirumathi Tara Cherian]

nomination. Probably it is being done in the belief that there may not be any induction of politics into the new University. I am not criticising any political party. What I am trying to say is this. People with high qualifications and efficiency should work for the welfare of the country. I hope that such people will be taken into the research departments of the University. Though it is going to be a University exclusively for women, in its research work, it should take the family as a unit. Women cannot push away men because man is essential for running a family. Therefore, the research programmes of the University should aim at the welfare of the man, the woman and the children in a family.

(முற்பகல் 11.10)

Sir, every now and then several conferences are held to discuss measures for the uplift of women and Scheduled Castes and Tribes. In the Sixth Plan document also, there is a separate Chapter on this subject. Several organisations are functioning for the welfare of these people. The Banks also, besides giving loan assistance to rural people belonging to the Scheduled Castes and Tribes, give them advice on starting small industries and running them. But, sometimes, what they implement is not a package programme and the benefits do not reach all and, especially the women. Nowadays, the man's earning alone is not enough for a family. Therefore, the woman has to seek a career, without jeopardising the peace of the family. For this purpose, she needs education. It need not be mere formal or non-formal education. It may be education of a different type which will give the woman an idea of what she has got to do for the poor, the sick and the suffering the kind of education that will give her the best opportunity to work for the ready in the society. Moreover, the woman has to seek a career, whether she belongs to a village or world is never statistic and in accord with the changing times the a town. I hope that this University will be able to find out what should be done to make such women worthy of some career or the other. Sir, in our country, women have made wonderful achievements and the Prime Minister herself is a woman. Several women have taken a remarkable part in the development of the country. Every woman should realise what duty she owes to the country. Therefore, every research programme undertaken by this University should aim at these three aspects, viz., the family, the career of the woman and her duty to the country. The

[Thirumathi Tara Cherian]

[1984 மார்ச் 7]

3rd aspect of a woman's duty is her duty towards her community and country and in general towards world peace and in International understanding.

Sir, the eminent jurist, Thiru V.R. Krishna Iyer, in one of his recent speeches, mentioned about the plight of the physically handicapped people. I know that the Hon. the Chief Minister has set apart 3 per cent of jobs for these people—one per cent for the blind, one per cent for the deaf and one per cent for the physically handicapped. But, the Government have not found the time to place on the table of the House a note showing how many physically handicapped people have been absorbed in jobs and whether there are any vacancies in the posts set apart for these people. The physically handicapped people have got a right to occupy the same position in society as others. I hope that the new University will, through its consultancy services, advise the physically handicapped persons how they can make themselves useful citizens without being a burden on society. I also hope that the Legal Issues wing of the University will lay down clearly the rights of the disabled people in society.

Sir, before concluding my speech, I would like to say one thing. In the field of Social Welfare, many Governmental organisations, quasi-Governmental organisations and voluntary organisations are doing very well. But, how many people know that there are places where they can go, get trained, and ultimately get jobs? I have been pleading with the Government to allocate a small sum of money for the preparation of a note showing the details of such organisations at the State level, the district level and the Block level, so that people may approach those organisations for help. If such a directive is prepared and distributed all over the State, people will fit persons for jobs. It is sad that man of expertise in need of information are thirsting for information. This would help them in their onward march.

Therefore, the first work the University should do is, in my opinion, to bring out a hand-book—Information Directory—which will explain the facilities available to women and the authorities whom they should approach for that purpose. As I said before, we the women force are about 50 per cent of the population and we have to play our part as equal partners with men in

1984 மார்ச் 7]

[Thirumathi Tara Cherian]

the matter of social development and economic growth. The extraordinary qualities of women, viz., endurance and patience of women should not be confined only to the home and they should be given opportunity to enter all the fields. In spite of the Constitution, and various amendments of the Constitution we still find that equality of women is not there. This is because of the attitude of men and I should say this in all humility, in this House in the presence of the Hon. Ministers that today's society is non-dominated.

This University which is going to be a unique one, I hope, will be able to chalk out methods by which women can play their rightful part, women can get equal rights and women can change the shape of society. With these words, I finish, Sir.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவினை என் கட்சியின் சார்பிலே நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்தச் சட்ட முன் வடிவு பெண்களுக்கு உயர்நிலைக் கல்வி தருவது, அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி வகுப்பது போன்றவை மட்டுமல்லாமல், நம்முடைய சமுதாயத்திலே பெண்கள் எதிர்நோக்கியிருக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், மாதர் நலன் குறித்த பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், அவர்கள் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு ஆராய்ச்சி நடத்தவும் தங்களை அர்ப்பணித்துக்கொள்கின்ற அளவுக்கு 'ஸ்டேட்மென்ட்' ஆஃப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸ்' லே சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சமுதாயத்தில் பெண்களை பல் பிரச்சினைகள் எதிர் நோக்கியிருக்கின்றன. அவர்களிடம் வரதட்சணை வாங்கும் கொடுமை சொத்துரிமையின்மை, வேலை செய்வதற்கு உரிமையின்மை, வேலை செய்து சம்பாதிக்கும் உரிமையின்மை, அத்துடன் இருக்கின்ற வேலையைக்கூட, இப்போது சில ஆலைகளிலே, அலுவலகங்களிலே வேலை பார்க்கும் பெண்களுடைய வேலை வாய்ப்புக்களைக் குறைப்பதற்கான போக்குகள் ஆகியவை நம் நாட்டிலே வளர்ந்துவருகின்றன. குறிப்பாக தாய்மைப் பேறு காலத்தில் அவர்கள் வேலைக்கு வர இயலாத நிலையில், அவர்களுக்கு அதிகமான நாட்கள் லீவு கொடுத்து சம்பளம் தரவேண்டும் என்ற நிலை இருப்பதால், வேலை வைத்திருப்பவர்கள் அவர்களுக்கு வாய்ப்புகளைக் குறைக்கின்ற போக்குகள் இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி வேலை

(திரு. ஆ. நல்லசிவன்)

[1984 மார்ச் 7]

செய்தாலும் சம சம்பளம் கொடுப்பதில்லை என்பதையும் பார்க்கிறோம். ஆபாச விளம்பரங்களுக்கு அவர்களைப் பயன்படுத்தி, அவர்களை இழிவுபடுத்துவதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இப்படியெல்லாம் சமுதாயத்தில் பெண்கள் பிரச்சினைகள் பல இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்தப் பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காண்பதற்காக சிறு அளவிலே இயக்கங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளிலே நம் நாட்டிலே பெண்களுக்கு சம உரிமை என்று பாரதியார் பாடியதை நாம் அமுல்படுத்துவது என்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. நம்முடைய நாட்டிலுள்ள சமூக சூழ்நிலைகளும், சில பகுதிகளில் உள்ள சமுதாயத்திலுடைய பழக்க வழக்கங்களும் தான் நம் சமுதாயத்திலே ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. நம்முடைய இந்தியா அளவிலும் சரி, நம் தமிழ் நாட்டைப் போலுத்த அளவிலும் சரி, மிக உயர்ந்த பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள்கூட, பெயரளவிற்கு பெண்களுக்கு சம உரிமை என்று ஏற்றுக் கொண்டால்கூட நடைமுறையில் அந்தக் காரியங்களைச் செய்வதற்கு முன் உரமார்ட்டார்கள், ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். அதுதான் யதார்த்தமான நிலைமை, அந்தச் சூழ்நிலைகளையெல்லாம் கருத்திலே வைத்துப் போராட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. நம்முடைய மக்களிடத்திலே பெண்களுக்கு சம உரிமை என்ற பிரச்சினையைப்பற்றி 'எனுகேட்' பண்ணவேண்டியிருக்கிறது. படித்தவர்களையே, 'எனுகேட்' பண்ண முடியவில்லை பாமரராக இருக்கின்றவர்களை, 'எனுகேட்' பண்ணுவது என்பது எவ்வளவு கஷ்டமான காரியம் என்று பார்க்க வேண்டும். சொல்லப் போனால் சமூகத்தில் ஒரு பாதிப் பேர்களை அடிமையாக வைத்துக்கொண்டு, ஒரு சமுதாயம் சுதந்திரமாக இருப்பதாகக் கூற முடியாது என்று மாமேதை மார்க்ஸும், லெனினும் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆண்களாக இருந்து துணிந்து சொன்னார்கள். சொன்னது மட்டுமல்ல. அவர்கள் உருவாக்கிய, தோழர் லெனின் அவர்கள் தலைமை தாங்கி உருவாக்கிய சமுதாயத்திலே இன்று அவைகளை நடைமுறையில் அமுல்படுத்திக்காட்டுகிறார்கள். சோவியத் யூனியனிலே பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் உரிமைகளிலே எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லை. மகப் பேறு காலத்தில், அதன் காரணமாக, அவர்களுக்கு இயல்பாக ஏற்படக்கூடிய பலவினங்கள் காரணமாக, அவர்களுக்கு சில வசதிகளை அதிகமாகச் செய்து கொடுத்து வைக்க வேண்டும். அங்கே எல்லாத் துறையிலும் அவர்களுக்கு சமமான அந்தஸ்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வா வேண்டும் என்றுதான் நம் நாட்டிலே உள்ள பெண்களும் விரும்புகிறார்கள். ஆக இந்தப் பெண்கள் யூனியர்சிடீ என்பதை சிறிய அளவிலே ஆரம்பித்திருந்த

1984 மார்ச் 13]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

தாலும்கூட, அதிலே இன்றைக்கு நியமிக்கக்கூடிய பெண்களும் சரி, வருங்காலத்திலே வரக்கூடிய பெண்களும் சரி, சோசியல் காண்சியன்ஸோடு, சமூக உணர்வோடு நம்முடைய சமுதாயத்திலே உள்ள பெண்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து ஆய்வு நடத்தி, அந்தப் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு மாதர் நலன்களுக்குத் திட்டங்கள் உருவாக்குவதற்கான ஆராய்ச்சிகள் நடத்துவதற்காக இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பயன்படுத்தப் போகிறோம் என்று எண்ணும்போது மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அந்த யூனிவர்சிட்டியின் 'பொட்டன் சியாலிட்டி' பற்றி நான் இப்போது ஒன்றும் சொல்லவில்லை அவர்கள் அதில் அக்கறையோடு பார்க்க வேண்டும். பெண்களும் பார்க்க வேண்டும், நாமும் பார்க்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது சிறிய அளவில் ஆரம்பித்தாலும்கூட, தமிழ் நாட்டிலேயுள்ள பெண்கள் அவர்களுடைய சம உரிமைக்காக எடுத்திருக்கும் பெரும் போராட்டங்களிலே, அதிக முக்கியமான பாத்திரத்தை வகிக்கக்கூடிய நிலைமைகளும் வரும் என்று கருதலாம். இந்தப் பெண்கள் யூனிவர்சிட்டி என்பது பெண்களாலே நடத்தப்படுகின்ற யூனிவர்சிட்டியாகும். அப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பவைகளிலே இது இந்தியாவிலே இரண்டாவது யூனிவர்சிட்டியாக இருக்கிறது. அப்படி இருந்தாலும் கூட அதுனுடைய வருங்கால வாய்ப்புகளை எண்ணி இதை இந்த அரசு கொண்டு வந்ததற்காக நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். இதிலே பெயர் வைப்பது பெரிய பிரச்சினை அல்ல. நோபல் பரிசு பெற்றதால் தெரசா அவர்கள் பெருமை அடைந்தார்கள் என்பது சரியல்ல. அன்னை தெரசாவுக்கு நோபல் பரிசு கொடுத்ததன் மூலம் நோபல் பரிசு பெருமை அடைந்தது என்றுதான் நாம் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இடைக்காலத்தில் பல காரணங்களினால், அதன் தரம் என்பது கீழே போய்விட்டது.

(முற்பகல் 11-20)

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : திரு. வாலேசாவுக்கும் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : திரு. வாலேசாவுக்கு மட்டுமல்ல, இரண்டாவது உலக மகாயுத்தத்தின்போதே சில எழுத்தாளர்களுக்குப் பரிசு கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே நோபல் பரிசு புகழ் பெற்றிருக்கிறதே தவிர, நோபல் பரிசு பெற்றதால் அம்மையார் புகழ்பெற்றதாகச் சொல்ல முடியாது. எனவே அப்படிப்பட்ட அன்னை தெரசாவின் பெயரை வைத்திருப்பது தவறல்ல. ஆனாலும், அரசு இதற்கு முன்பு ஒருதடவை ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. உயிரோடு இருப்பவர்களின் பெயர்களை வைக்கத் தடை என்று

572 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக்கழகச்
சட்ட. முன்வடிவு (சட்ட உன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 12/1984)

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

[1984 மார்ச் 13]

சொன்னார்கள். அந்தக் கொள்கை இப்போது என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறேன். எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த மாதிரி கொள்கைகள் எல்லாம் நபரைக் குறிப்பிட்டுச் செய்யக் கூடாது. அன்னை தெரசா பெயரை வைக்கும்போது, இன்றைக்கு யாருமே அதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் அந்தக் கொள்கை மீறப்படுகிறதே. சில சமயங்களில் சில நபர்கள் சமுதாயத் திற்குச் செய்திருக்கிற காரியங்களுக்காக அவர்கள் பெயர்களை வைப்பதென்பது தவறில்லை. இந்தப் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அவரின் பெயரை வைப்பது பொருத்தமானதுதான். ஆனால், அரசின் பழைய கொள்கை மீறப்படுகிறதே என்றுதான் கேட்கிறேன். பல சமயங்களில் 'சப்ஜெக்டிவாகப்' போகக்கூடாது என்றுதான் சொல்கிறேன்.

பிரிவுகள் 21, 23 என்கிற பல்கலைக் கழகத்தின் பல்வேறுவிதமான அமைப்புகளைப் பொறுத்தமட்டில், நியமனமாகத்தான் இருக்கிறது. தேர்வுக்கு ஒன்றும் ஏற்பாடு இல்லை. அரசு எவ்வாறு செய்ய இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மேலும் மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லை. காரணம் என்ன? மாணவர்களோடு பல பிரச்சினைகளைப் பேச வேண்டியிருக்கிறது. மாணவர்களைப் பலரும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று அடிக்கடி குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பல்கலைக்கழக அமைப்புகளிலே மாணவர்களை வைத்தால் அவர்களால் நிறுவனங்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்க்க ஒரு வாய்ப்பு மாணவர்களுக்குக் கிடைக்கும். பிரச்சினைகளைப் பேசித் தீர்க்க வாய்ப்பு ஏற்படும் அல்லவா? பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத நிலை ஏற்படும்போது, கொந்தளிப்பு ஏற்படும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே மாணவர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் பயன்படும்.

இந்தச் சட்டமுன்வடிவில் பரிசீலிக்க ஒன்றுமே இல்லை. மாணவர்கள் தேர்வு என்ன முறையில் நடக்கும் என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பல்கலைக்கழகத்தைக் கொடைக்கானலில் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே விலைவாசி அதிகம். சாதாரண குடும்பங்களில் உள்ள மகளிர், பல்கலைக்கழகத்தைப் பயன்படுத்த விரும்புகிறவர்களுக்கு, அங்கே படிக்க வருவது என்பது மிகவும் கடினமாக இருக்குமே. இவ்வாறு உல்லாச மலை வாழ் பிரதேசத்தில் அமைப்பதைவிட, சமவெளிப் பிரதேசத்தில் வைத்தால் என்ன? அவ்வாறு அமைப்பதற்கான பிரத்தியேகமான காரணம் என்ன

1984 மார்ச் 7]

[திரு. ஆ. நல்லசிவன்]

அடுத்து, இங்கே மத்தியதரவர்க்க, ஏழைப் குழிப்பண்கள் வந்து படிக்க அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். அதுபோன்று அதிகச் செலவு செய்யாமல், பல்கலைக்கழகம் கொடுக்கும் மானியத்தொகையிலேயே படிக்கக்கூடிய வகையில் மாற்று ஏற்பாடு செய்ய இயலுமா என்பதையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாற்றுத் தலைவர் திரு. ஏ. ஜே. தாஸ் தலைமை)

கடைசியாக நான் இங்கே ஒரு பிரச்சினையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தப்பட்டதாக இருப்பதால், சொல்கிறேன். 5 ஆம் தேதி 'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்' பத்திரிகையில் வந்துள்ளதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. அமைச்சரவர்கள் அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். அண்ணா யூனிவர்டிட்டி பற்றி தவறான கருத்தை அது உருவாக்குவதால், அது சம்பந்தமான விவரங்களைப் பேரவையில் கூறியதுபோல, இந்தச் சபைக்கும், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் உண்மை நிலையைத் தெரிவிக்க அறிக்கை தர வேண்டுமென்று சொல்லி, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை ஆதரித்து, அமைகிறேன்.

டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, புதிய மகளிர் பல்கலைக் கழகம் அமைவது குறித்து என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பம்பாயிலே ஏற்கெனவே ஒரு பல்கலைக் கழகம் இருக்கிறதென்றும், இங்கே இவ்வளவு காலம் கழித்து வருகிறதென்றும் சொன்னார்கள். பெண்களுக்கென்று ஒரு தனிப் பல்கலைக் கழகம் தேவையா என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். பெண்களுக்குக் கல்வி வசதி நாம் தந்திருக்கிறோம். இருக்கிற பல்கலைக் கழகங்களிலே போதுமான அளவுக்கு அவர்கள் கல்வி கற்று வருகிறார்கள். தொடர்ந்து அது நடந்து வரும் நேரத்தில், பெண்கள் தொடர்பான சிலவற்றை ஆராய்வதற்கும், அது பற்றி முடிவெடுப்பதற்கும், பெண்களுக்குத் தனிச் சிறப்பு செய்ய வேண்டுமென்பதற்கும் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதால், நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தோன்றியது முதற்கொண்டு பல்கலைக் கழகங்களை உருவாக்க முடியுமா என்பதும், புதிய பல்கலைக் கழகங்களைத் தோற்றுவிக்க முடியுமா என்ற அச்சம் இருந்த நிலையில், கல்வி அமைச்சரவர்களும் தமிழக அரசும் இந்த முயற்சியைத் துணிவாக மேற்கொண்டது வரவேற்கத்தக்க காரியமாகும். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே 10 பிரிவுகள், பாடத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே நான் ஒரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மொழி அறிவு என்பது மிகத் தேவையான ஒன்று. அதுவும்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

[1984 மார்ச் 7]

தமிழ்மொழி கற்கவும், தமிழ் மொழியின் சிறப்பை அறியவும், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே வழி வகை காணவேண்டும். அவை எல்லாம் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களைச் சார்ந்தவை என்று விட்டுவிடாமல், அதையும் மேற்கொள்ள வேண்டும். நிர்வாகக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில், பெண்களே அடங்கியுள்ள குழு பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நல்லசிவன் அவர்கள் விடுத்த வேண்டுகோளை நானும் விடுக்க விரும்புகிறேன். மாணவிகளும் அதில் பங்கேற்க வேண்டும். மாணவர்களைப் பற்றி அச்சம் இருந்து, அவர்களை அனுமதிப்பதில் தாமதம் இருந்தாலும், மாணவிகள் அந்த நிர்வாகத்தில் இருப்பது உதவிகரமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். பொதுவாக பல்கலைக் கழகங்களிலே உள்ள அமைதியின்மையைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, கெட்டுப் போய் விட்டார்கள், கெட்டுப் போய்விட்டார்கள் ஆசிரியர்கள்-மாணவர்கள் என்று நெடுங்காலமாகச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆரஞ்சுப் பழம் அழுகிவிட்டது, மாம்பழம் வழுவழப்பான தோல் மாறி வயதானவர் தோல்போல் ஆகிவிட்டதென்றால் என்ன காரணம்? குளிர் பதனப் பெட்டியில் அதை வைத்தால் அப்படி ஆகாது. கெட்டுப் போய்விட்டது, கெட்டுப்போய் விட்டது என்றால் அதற்கு யார் காரணம்? தர வேண்டிய இடத்தையும் வைக்க வேண்டிய இடத்தையும் அவர்களுக்குத் தராததால் வந்ததுதான். எனவே மாணவ, மாணவிகளை பல்கலைக் கழக ஆட்சிப் பொறுப்பிலே, நிர்வாகப் பொறுப்பிலே பயன்படுத்தும் காலம் வர வேண்டும்.

மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு, அன்னை தெரசா அவர்களின் பெயரை வைத்திருப்பது சிறப்பான ஒன்று. அன்னை தெரசாவை எதில் பின்பற்ற வில்லை என்றாலும், ஒரு காரியத்தில் பின்பற்றலாம். 2 புடவைகளை வைத்துக்கொண்டு, தானே அவற்றைத் துவைத்து, எளிமையாக வாழும் அவர் வாழ்வுதரும் மகத்தான காரியத்தைச் செய்யும் அந்த அம்மையார் பெயரை மகளிர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வைத்தது மிகப் பொருத்தமானது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது ஏன் அதைக் கொடைக் கானலில் வைத்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். நான், அதை ஊட்டியில்கூட வைக்கலாமென்று சொல்வேன். மேலும் மற்றொரு பல்கலைக் கழகம் அமையும்போது, அது நீலகிரியில் அமைய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அங்கே வாழ்கிற வகிா சமுதாயம் காலங்காலமாக பெண்களுக்கு ஆதரவு தரும் சமுதாயமாக இருக்கிறது. விதவைத் திருமணத்திற்கு அவர்கள் ஆதரவு தருகிறார்கள். அந்த முறையில், அந்த ம.வட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் இந்த வேண்டுகோளை விடக்

1984 மார்ச் 7] [டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்]

கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெண்களுக்கு இப்படி ஒரு தனிச் சிறப்பு தருவது, பெண்கள் அவர்களைப் புதிதாகென்ன வேண்டுமென்ற நோக்கம்தான். “பெண் அடிமை பேசுத் திரியும் இந்த நாட்டில் மண் அடிமை திருவது எந்நாளோ” என்று பாடினார். தந்தை பெரியார் அவர்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக பெண்கள் வாழ வேண்டுமென்று பல கருத்துக்களை,

(முற்பகல் 11-30)

எண்ணங்களைச் சொன்னார்கள். உடை அணிவதிலேயிருந்து தலை முடி வைத்துக்கொள்வது வரை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், அதைப் பின்பற்றிய பெண்களுக்குப் பணம் கொடுத்து ஊக்கமும் அளித்தார்கள். அதற்கேற்ப இன்றைக்கு வீரமும் ஊட்டப்பட வேண்டும். அண்மையிலே பெங்களூரில் தமிழ் பெண்கள் தாக்கப்பட்டபோது, அங்கு வாழ்கின்ற திரு. சுப்பையா அவர்கள் “இந்தப் பெண்கள் தாக்கப்பட என்ன பாவம் செய்தார்கள்?” என்று கேட்டார்கள். இனிமேல் அப்படி பெண்கள் தாக்கப்படும் நிலை வந்தால், அதை எதிர்த்தும் நிலை வா வேண்டும்.

அடுத்து, நூலகத்தைப் பொறுத்தவரையில், நூலகம் உலக அளவிலே வேளி நாடுகளில் எந்த அளவு வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திலும் நூலக வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, நாமூலிய நாட்டிலே கல்லூரிகளிலே படித்துக்கொண்டிருக்கிற பெண்கள் படித்துக்கொண்டு வருகிறபோதே, முதலாண்டு படிக்கிறபோதே நல்ல மாப்பிள்ளை வந்தால் திருமணத்தை முடித்துவிடுகிறார்கள். இப்படி பெற்றோர் செய்வதால் அப்பெண்களின் படிப்பு தடைப்பட்டுப் போய்விடுகிறது. கல்வி பாதியில் நிற்கிறது. அப்படிப்பட்ட பெண்களுக்கு குறுகிய காலப் பயிற்சி அளித்து இடையில் நின்று விட்ட கல்வியை அவர்கள் முழுமை யாக முடிக்க இப்பல்கலைக் கழகம் வழிவகை செய்ய வேண்டும். பெண்களுக்கு என்று தனியாக அஞ்சல் வழிக் கல்வி தேவையான ஒன்று. இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அதற்கான முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும். நேரில் வந்து படிக்க வாய்ப்பில்லாத பெண்களின் நலன் கருதி அத்தகைய ஒரு வாய்ப்பை மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தில் அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த வகையில் தமிழ் நாட்டில் பெண்களுக்காக அமைகிற இந்தப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் நாட்டிற்கு பெருமை சேர்க்கும். தமிழ் நாட்டிற்கும். தமிழ் சமுதாயத்திற்கும்,, தமிழர்க்கும் பெருமை ஈட்டித் தரும் வகையில் இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகம்

[டாக்டர் இரா. சனார்த்தனம்] [1984 மார்ச் 7]

அமைய இருப்பது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி தரத்தக்க ஒன்று. இப்பல்கலைக் கழகம் கொடைக்கானலில் அமைய இருப்பதால், அங்கு தங்கித்தான் மகளிர் படிக்க வேண்டும். அங்கு வீட்டு வசதி அவ்வளவாகக் கிடையாது. தங்கிப் படிக்கும் நிலையில் இருக்கின்ற இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு நல்ல சுட்டிட வசதி மற்றும் வசதிகளை எல்லாம் விரைவில் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும், இந்தப் பல்கலைக் கழகம் மிகவும் சிறப்பாக அமைய வேண்டும் என்று கேட்டு, அமைறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மகளிர் பல்கலைக் கழகத்திற்கான இந்தச் சட்டமுன்வடிவையொட்டி சில கருத்துக் களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட முன்வடிவினுடைய நோக்கம் மகளிருக்காக முழுமையான ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது தான். இன்றைக்கு மற்ற கல்வி அமைப்புகளிலே கிடைக்காத பல்வேறு சிறப்புப் பகுதிகளையும், பிரதிநிதித்துவத்தையும் கொண்டதாக இப்பல்கலைக் கழகம் அமைய வேண்டுமென்ற ஆர்வத்திலே இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அரசு தேர்த்தெடுத்து பெயரிட்டிருக்கிற முறை வரவேற்கத் தகுந்த ஒன்று என்பதிலே நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிலும் அன்னை தோசாவின் பெயராலே ஒரு சீரிய உணர்வோடு இது இயங்கப் போகிறது. இப்படிப் பெயரிட்டிருப்பது ஏதோ அவர்கள் செய்கின்ற சமுதாயத் தொண்டிற்காக நன்றி என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், இந்தப் பல்கலைக் கழகம் காலம் காலமாக பாருடைய பெயராலே இயங்குகின்றது என்பது சர்ப்புக்குரிய ஒன்று. அந்த கையில் வருங்காலத்தில் இப்பல்கலைக் கழகம் ஒரு சர்ப்பு சக்தியாக விளங்க வாய்ப்பிருக்கிறது. தனியாக பச்சையப்பன் கல்லூரி எப்படி தமிழகத்திலே பெரும் சர்ப்பு சக்தியாக, கல்வித் துறையிலே, சமுதாயத் துறையிலே ஒரு மாபெரும் சக்தியாக விளங்குகிறதோ அதுபோல் அன்னை தோசா அவர்களுடைய பெயராலே துவங்குகின்ற இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகம், அவர்களாலே இது துவங்கப்படவில்லை என்றாலும் கூட, நிச்சயமாக சிறந்து விளங்கும். இப்படி அவர்களின் பெயரை சூட்டியதன் காரணமாக பேரவையுடைய கல்விக்குச் சிறப்பு அளித்திருக்கிறோம் என்பதே மாதிரி மல்லாமல், சமுதாயத் தொண்டிற்கு அங்கே ஏற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் படிக்க வருகின்ற மாணவிகள் அறிவை மாதிரிப் பெறுபவர்களாக இல்லாமல், நிரந்தரமாக அவர்களை என்றைக்கும் நினைக்கின்ற அளவுக்கு அவர்களுடைய சமுதாயத் தொண்டுகள் அமைய

1984 மார்ச் 7]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

வேண்டும். அந்த அளவிற்கு அவர்களுடைய பயிற்சி அங்கு அமையவேண்டும் இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகம் ஒரு ஆலயமாக அமையும் அளவிற்கு செயல்பட இயல்பதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், சிலவற்றை மட்டுமே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விருப்பமுடிகிறது. மால்கம் ஆதிசேஷையா அவர்களுடைய தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் சிபாரிசின் அடிப்படையில், அரசு இதனை அமைத்திருப்பதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே அவர்கள் மிக அழகாக இதற்கான காரணங்களை வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

‘Emphasised the need for the establishment of a Women’s University for furthering the advancement of learning and prosecution of research studies on Women’s welfare and for the purpose of providing consultancy and monitory services for welfare schemes relating to women and has, therefore, recommended the establishment of a women’s University.

பெண்கள் சமுதாயத்தில் ஆற்றவேண்டிய கடமைகளை, தொண்டுகளை, ஏற்கவேண்டிய பங்கை வலியுறுத்துகிற வகையில், வழியேற்படுத்தித் தருகிற வகையில் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் அமைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை இங்கே அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ப இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அமைந்திருக்கிறது. அடுத்ததாக

“A decision was accordingly taken by the Government to establish a Women’s University. . .” என்ற வகையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக எந்தெந்தத் துறைகள், பாடப்பிரிவுகள் இயங்குகின்றன என்று அரசாங்கம் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. பலவற்றைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலவற்றில் clash of interests வராமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். உதாரணமாக Law and Legal issues என்று ஒரு பிரிவு அமைந்திருக்கிறது. ஏற்கெனவே தமிழ் நாட்டில் சட்டக் கல்லூரி தனியாக இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் பெண்களுடைய பிரச்சினைகளை முன்னே வைத்து அதையொட்டி அதற்கென்று பிரத்தியேகமாக சட்டத்துறையின்கீழ் சட்டக் கல்வி தரப்போகிறோமா அல்லது சட்டக் கல்லூரிகளில் தருவதைப் போல மி.ஜி. எல்., பி.எல். படிப்பு கொடுக்கிற பிரிவு ஆக அமையுமா என்று தெரியவில்லை. பெண்களுக்காக தனியாக சட்டப் பிரச்சினை மட்டுமே வைத்திருக்கிற அடிப்படையில் இயங்கும் என்று சொன்னால், அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஆனால் இந்தப் பல்கலைக் கழகமும், சட்டப் பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுக்கிற துறையாக இயங்கினால்,

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1984 மார்ச் 7]

அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலும் சட்டக் கல்லூரி இயங்குகிற நிலை வரும். நாம் ஏற்கெனவே அண்ணா பல்கலைக்கழகத்தில் தனியாக என்ஜினியரிங் கல்லூரிகளை வைத்திருப்பதுபோல் இதுவும் அமைந்து விடும். அதனால் நாளடைவில் பல பிரச்சினைகள் உருவாகும். சிலவற்றில் பெண்கள் மட்டுமே பங்கேற்று முழுமை பெற்றுவிடமுடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. உதாரணமாக துண்கலையையும், கிராமியக் கலைகளையும் பொறுத்தவரையில், பெண்களுக்கான கும்மி, கோலாட்டம் என்று ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம். தவிர ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து அதை அறிந்துகொள்ளாத நிலைவந்தால், அது முழுமை பெறாது. அதற்கான வாய்ப்பு எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அது சரியானதாக இல்லை. சிலபசில் அதைச் சரியாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிலபசில் செய்ய இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அதைப்போலவே Better living or Human Ecology ல் ப் பொறுத்தவரையில் it is a subject for both men and women. இதில் மட்டுமே முழுமையாகப் புலமை பெற்று 'நிசர்ச்' செய்ய முடியாது. ஆகவே இதுபோன்று ஆண்களும் பெண்களுமாகச் சேர்ந்து யடித்தாக வேண்டிய கல்வி, சேர்ந்து இயங்கியாக வேண்டிய ஒரு நிலையில் அரசாங்கம் அதற்கேற்ற வகையில் அதனுடைய சிலபலை (பாடத்திட்டங்களை) அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். You must give the guidelines என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பெண்களே முன்னின்று நடத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அகாடமிக் கவுன்சிலில், செனட்டில், பெண்கள் மட்டும்தான் அங்கத்தினர்களாக இருப்பார்களா அல்லது ஆண்களும் இருப்பார்களா என்பது பற்றிய அரசின் நிலையை அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி ஒரு நிலை இருந்தால், அரசாங்கத் துறைகளிலிருந்து சில நாமினேஷன்கள் செய்யவேண்டி வரும். உதாரணத்திற்கு நிதித்துறைச் செயலாளர், சமூக நலத் துறைச் செயலாளர், கல்வித் துறைச் செயலாளர் அதில் கலந்து கொள்ளவேண்டியிருக்கும். அவர்களையும் பெண்களாக நியமிக்கவேண்டிவரும். எந்த அளவுக்கு ஆண்கள் அதில் இடம் பெறுகிறார்கள் என்ற ஒரு நிலையையும் கொண்டு வந்தால், பின்னால் விமர்சனத்திற்கு ஆளாவதைத் தவிர்க்கலாம். அதற்கு முன்பே அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1984 மார்ச் 7]

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(முற்பகல் 11-40)

திரு. ப. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அதற்குரிய, பொருத்தமான உறுப்பினர்கள் இல்லாத நிலையில் ஆண்களைப் போடலாம் என்ற புரோவிஷனும் அதிலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் அதைத்தான் சொல்கிறேன். அது மிகவும் ஆபத்தான விதிமுறை. அந்த அடிப்படையில் நிறைய ஆண்களை அங்கே நுழைத்துவிட முடியும். இப்போது இல்லை என்றாலும், எதிர்காலத்தில் அப்படிச் செய்து விடுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, செக்ரட்டரிகளைப் பொறுத்த வரையில், கடந்த காலத்தில் நம்முடைய அனுபவம் அவ்வளவு மகிழ்ச்சிகரமாக இல்லை. அகடமிக் கவுன்சில் மீட்டிங்குகளில் அவர்கள் அதிகமாகப் பங்கேற்பதில்லை. அவர்கள் அந்தக் கவுன்சில் கூட்டங்களுக்குப் போவதே இல்லை. போனாலும்கூட உரிய முறையில் அங்கே வலியுறுத்த வேண்டிய பொருள்களை வலியுறுத்துவதில்லை. இதுதான் நம்முடைய கடந்த கால அனுபவம். எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களைப் பொறுத்த வரையிலும், இதுதான் நம்முடைய அனுபவமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. எனவே இதிலும் அப்படிப்பட்ட நிலைமை தான் இருக்கும். இப்போது இது மனதுக்குப் பட்டதால், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது நல்லது என்று கருதி இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு ஏற்பாடும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது

“In case the Secretary to Government in-charge of Education or Finance or Social Welfare is unable to attend the meeting of the Academic Committee for any reason, he may depute any Officer of his department not lower in rank than that of a Deputy Secretary to Government to attend the meeting”.

இதை நான் ஒரு ஆபத்தான விதிமுறை என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்ல மாட்டேன் என்றாலும், நல்ல பிரிவு அல்ல என்பதை மட்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக செக்ரட்டரிகள் போவதுதான் முறையாக இருக்க முடியும் என்பதை மட்டும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1984 மார்ச் 7]

இரண்டாவது, அப்படி செக்ரட்டரிகள் செல்லவில்லையென்றால், அதாவது அவர்கள் அங்கே நடைபெறும் கூட்டங்களுக்கு உறுப்பினர்களாகப் போக வில்லை என்றால், அவருக்குப் பதிலாக இன்னொரு நபரை உறுப்பினராக அங்கே அனுப்பி வைக்க முடியாது. அவர் அங்கே போய் என்ன நடக்கிறது என்று பார்த்து வருகிற பார்வையாளராக—ஒரு அப்சர்வராகத்தான்—போய் வரலாமே தவிர, முழுமையான உறுப்பினருக்கான அதிகாரங்களைப் பெற்ற செக்ரட்டரியைப் போன்று சென்று பங்கேற்க முடியாது; எனவே இப்படி 2, 3 கூட்டங்களுக்குப் போக முடியவில்லை என்றால், அல்லது முக்கியமான முடிவெடுக்கப்பட வேண்டிய கட்டங்களில்கூட அவரால் போக முடியவில்லை என்றால், அதன் காரணமாகத் தவிர்க்க முடியாத விமர்சனங்களுக்கு ஆளாகக் கூடிய நிலைக்கு இது வழி வகுத்துவிடும் என்று கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே அதற்கு ஏற்ற வகையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் சரி பார்த்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் அகடமிக் கமிட்டியில் யார் யார் உறுப்பினர்களாக இருப்பது என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் சில விதிகளை வகுத்திருக்கிறது. இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் 20 ஆவது பிரிவில் அதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது வைஸ்-சென்சலர், புரோ-சென்சலர் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, அதர் மெம்பர்ஸ் என்ற பட்டியலில், பம்பாய் லுள்ள திருமதி நாரிபாய் தாமோதர் தாக்கர்சே மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் ஒரு உறுப்பினர் என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகப் பெண்களுக்காகவென்றே துவக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகம், ஒரு முன்னோடியாக அமைந்தது என்ற வகையில் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அதில் வெட்கப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆனால் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தர் அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தின் உறுப்பினராக அமர்கிறார் என்றால், இது 'ரெசிப்ரோகல் முறையில்' நடைபெறுகிறதா என்றுதான் அறிய விரும்புகிறேன். மராட்டிய மாநிலத்தில் இருக்கிற மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தில் இங்கே இருக்கிற நமது அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தரை உறுப்பினராக அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா? அப்படி இல்லை என்றால், எந்த அடிப்படையில் நாம் மட்டும் செய்கிறோம்? அங்கே ஒரு மகளிர் பல்கலைக் கழகம் இயங்குகிறது என்ற காரணத்திற்காக அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தரை இங்கே உறுப்பினராகப் போட வேண்டிய அவசியம் என்ன

1984 மார்ச் 7]

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

என்று எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே என்ன காரணத்திற்காக அந்தத் துணை வேந்தரைப் போட வேண்டும் என்று அரசு முடிவெடுத்தது என்பதைப் பரிசீலனை செய்வது நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து, அகடமிக் கமிட்டிக்கும் எக்சிகியூடிவ் கமிட்டிக்கும் நாம் பொதுவாக நாமிதேட்டட் மேம்பர்களைப் போடுவது என்பது பல காலமாக நாம் கையாண்டு கொண்டிருக்கிற முறையாகும். தமிழகத்தில் இது எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் பிரதிநிதிகளாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே என்ன காரணத்தினாலோ விடுபட்டிருக்கிறது. அல்லது வேண்டுமென்றே விடுபட்டிருக்கிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதிலே சட்டமன்றப் பிரதிநிதிகள் இருப்பதுதான் மிகமிகத் தேவை. நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். சட்டமன்றங்களில் உள்ள பெண் உறுப்பினர்கள் இதிலே இடம் பெறலாம். ஒருவேளை வேறு வாய்ப்பு இல்லாத நிலையில், வேறு வழி இல்லாத நிலையில் ஆண்களைப் போட சட்டத்திலே விதி இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவருடைய வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டால், அது இதற்கும் பொருந்தும். பெண் உறுப்பினர்கள் சட்டமன்ற மேலவையில், சட்டமன்றப் பேரவையில் இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால், தடுக்க முடியாத சூழ்நிலையில் ஆண்களைப் போடலாம். எப்படி இருந்தாலும் கூடுமான வரையில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் ஆகியவர்களைப் புறக்கணிக்கத் தேவையில்லை. மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில் இருப்பதைப் போல இதிலே செயல்பட வழி வகுக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

, இறுதியாக. இப்பல்கலைக் கழகத்தின் சிலபசை வகுக்கும்போது, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில், மற்ற கல்லூரிகளில் உள்ள சிலபசே இங்கும் அமைந்துவிடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி அமைந்தால் நாளடைவில், மெல்ல மெல்ல

this will eat away the purpose பொதுவாக எம்.ஏ., பி.ஏ., போன்ற பாடங்களை அமைத்தால், நாளடைவில் மற்ற இடங்களில் இடம் கிடைக்காதவர்கள் இங்கே இடம் பெறுவது என்ற நிலைக்கு மாறி ஆராய்ச்சி செய்கின்ற நோக்கம் ஈடேற முடியாத நிலை வந்துவிடும். ஆகவே இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற பல்கலைக் கழகங்களில்,

(திரு. க. இராமமூர்த்தி)

[1984 மார்ச்]

கல்லூரிகளில் உள்ள பட்டப் படிப்புகள் இங்கேயும் நடக்கும் என்ற அளவிற்கு நிலைமை உருவாகக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக சோசியல் சர்வீஸ் பற்றி பல்வேறு துறைகளில் பட்டப் படிப்புகள் இருக்கின்றன. அதைப் போன்று முக்கியமான, பெண்களுக்கு அதிகமாக ஈடுபாடுள்ள பல்வேறு படிப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மகளிர் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைப்பதன் மூலமாக கூடுதல் படிப்புகளைக் கொடுக்க முடியும். சோஷியல் சர்வீசைப் பொறுத்த வரையில், எல்லோரும் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றாலும், அதிலே பெண்களுடைய பங்கு வலுவானது, அதிகமானது என்பதை சமுதாயம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சோஷியல் ஸ்டடிகைப் பொறுத்த வரையில், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தோடு இணைத்து இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக பட்டம் பெற முடியும் என்ற நிலை இருக்குமானால், இது சமுதாயத்திற்கு மேலும் நன்மை பயப்பதாக இருக்கும். மகளிர் பல்கலைக் கழகம் அமைக்க வேண்டும் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டதும், அதை அமைத்ததும் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். இதற்கும் மேலாக இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அன்னை தெரசாவின் பெயரை வைத்தது மிகவும் பொருத்தமானதொன்று, தமிழகம் பெருமைப்படத்தக்கது என்பதைச் சொல்லி மேலும் இது சிறப்பாக நடைபெறத் தக்க வகையில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தப்பட்ட இந்தச் சட்டமுன்வடிவின் மீது தங்களது நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை முதலிலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களைப் போன்றது அல்ல. ஒரு தனிப்பட்ட சிறப்பான முறையில் செயல்பட வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை இன்றைக்கு உருவாக்கியிருக்கிறோம். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் பற்றிய சட்டம் வந்த அன்றைக்குத்தான் மத்திய கல்வியமைச்சர் திருமதி ஷீலா கவுல் அவர்களுடைய பேச்சு வெளியிடப்பட்டது. உண்மையிலே சொல்லப்போனால், இது இரண்டாவது பல்கலைக் கழகம் அல்ல. இந்தியாவிலே இது மூன்றாவது பல்கலைக் கழகமாகும். எஸ்.என்.டி.டி. பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் பம்பாயில் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் பற்றி நடவடிக்கை

1984 மார்ச் 7] (திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

எடுத்த பிறகு ஆந்திராவில் திருப்பதியில் பத்மாவதி பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்தை அந்த அரசு நிறுவியிருக்கிறது. பத்மாவதி பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் சம்பந்தமாக ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்கிறபோதுதான், மத்திய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் பெண்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஆதரவு இருக்காது, அதற்கு நிதியுதவி செய்ய முடியாது என்கிற கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (முற்பகல் 11-50)

கிறார்கள். பெண்களுக்கு என்று தனியாக நிறுவப்படும் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை இப்போது இருக்கிற பல்கலைக் கழகம் போல நடத்துவது சரியல்ல என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் மதிப்பிற்குரிய மத்திய கல்வி அமைச்சரவர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புவது ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் சேர்ந்த நடைபெறுகின்ற மற்ற பல்கலைக் கழகங்களைப் போன்றது அல்ல இது என்பது. பெண்களுக்கு என்று பெண்களினாலேயே நடத்தப்படுகின்ற இந்தச் சிறப்பான பல்கலைக் கழகம் பெண்கள் லுடைய பிரச்சினைகளைப் பற்றி ஆராய்கின்ற ஒரு முக்கியக் கேந்திரமாக அமைய வேண்டும் என்பது இந்த அரசினுடைய நோக்கமாகும். அதைத் தான் அந்தக் குழு அறிக்கையிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பெண்களுக்குச் சம உரிமை என்பது இன்றைக்கு சட்டங்களிலே தாப்பீட்டிருக்கிறது. நம் முடைய மேடைப் பேச்சுக்களிலேயும், சட்ட மன்றங்களிலேயும், பொது இடங்களிலேயும் அனைவரும் அதை வலியுறுத்திப் பேசுகிறோம். பேசுவதிலேயும், ஆதரிப்பதிலேயும் எந்தவிதமான குறைபாடும் இன்றைக்கு இல்லை. ஆனால் நடைமுறை வாழ்க்கையில் பெண்கள் தங்களுக்குள் முழு உரிமையையும் அனுபவிக்கவில்லை என்பதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். சாதாரணமாக இரவு 8 மணிக்கு ஒரு ஆண் செல்வதைப் போல பெண் வெளியே செல்ல முடிய வில்லை என்பதை இந்த நாட்டில் ஆண்களைப் போல் பெண்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை அனுபவிக்க முடியவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாகும். அதைப் போலவே ஒரு வீட்டில் ஆண் குழந்தை பிறந்தால் மகிழ்ச்சி அடைகின்றார்கள். அதே நேரத்தில் பெண் குழந்தை பிறந்து விட்டால், தந்தை வருத்தப்படுகிறார் என்பதை விடக் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த பெண்ணாகிய நாயே வருத்தப்படுகிற அளவுக்கு இன்றைக்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தால் எப்படி மகிழ்ச்சி அடைகிறார்களோ அதைப் போலவே ஒரு பெண்ணும் பிறந்தால் மகிழ்ச்சி அடைகிற நிலைமை ஏற்படுகிறபோதுதான் இந்த சமுதாயம் ஒரு முற்போக்கான சமுதாயமாகவும், ஆண்களும் பெண்களும் சம உரிமை அனுபவிக்க

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1984 மார்ச்]

புவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாக இருக்கக் கூடியது. சமுதாயமாகவும் கருதப்படும். அந்த அடிப்படையிலே பார்க்கின்றபோது பேச்சிலேயும், சட்டங்களிலேயும் ஒரு நிலைமை; ஆனால் நடைமுறையிலே இன்னொரு நிலைமை என்பது தெரிகிறது. இது இடைவெளியிலே நமக்கு பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன என்பதை நமக்குச் சட்டிக்காட்டுகின்றது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி ஆராயவும், அதற்கான நடவடிக்கைகளுக்கு ஆலோசனை கூறவும் ஒரு தனி அமைப்பு வேண்டும். அந்த அமைப்பு பெண்களாலேயே நிர்வகிக்கப்படக் கூடிய ஒரு அமைப்பாக இருக்க வேண்டும். காரணம் இன்றைக்கு வேறு அமைப்புகள் இல்லாமல் இல்லை. அந்த அமைப்புகள் எல்லாம் இருந்தும் நமக்குச் சரியான ஆலோசனை கிடைக்கவில்லை. அல்லது சரியான முடிவுகள் கிடைக்கவில்லை என்ற ஒரு நிலைமை இருக்குமேயானால், அதற்குக் காரணம் ஒருவேளை இப்படி தனிப்பட்ட ஒரு அமைப்பு இல்லாததாக இருக்கும் என்பதை நாம் ஓரளவுக்குக் கருதித்தான் இதை பெண்களுக்காக தனியாக ஒரு நிறுவனமாக இன்றைக்கு நாம் கொண்டுவந்திருக்கின்றோம். ஆகவே இந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கின்றபோது.

THIRUMATHI TARA CHERIAN : Hon. Deputy Chairman, if the men in society change their attitude, we would not have Women's Organisation to plead our cause. If the hon. Members here and also the men outside would come forward to say 'The women are our equals and they will have equal opportunity', we need not set up any organisation to plead our cause. The men have to change their attitude.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, ஆண்கள் தங்களுடைய போக்கை மாற்றிக் கொள்வதோ, எண்ணங்களை மாற்றிக்கொள்வதோ நல்லது என்ற இந்தக் கருத்தை மாண்புமிகு திருமதி தாரா செரியன் அவர்கள் சொல்கின்றார்கள் என்றால், அவர்கள் பெண்கள் என்ற நிலையிலே சொல்கின்றார்கள் என்றால், இதைத் தான் நாம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறோம். எதை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும், எப்படி மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும், என்னென்ன நிலைமைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகளை எடுத்து ஆராய்ந்து பார்க்கின்ற போது, நிச்சயமாக நமக்குத் தெரியும். அத்தகைய ஒரு நல்ல காரியத்தை இந்தப் பெண்கள் பல்கலைக் கழகம் விருப்பு வெறுப்பற்ற முறையிலே சொல்கிறபோது, அது நிவாரணம் தரக் கூடிய ஒன்றாக நிச்சயம் அமைய முடியும். அது மட்டுமல்ல; அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உலகத்தில் இல்லாமலும் இல்லை.

1984 மார்ச் 7] (திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

இன்றைக்கு நான் பல்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். என்னுடைய அனுபவத்தில், சோவியத் யூனியனிலும், சைனாவிலும், ஜப்பானிலும் பெண்கள் தங்களுடைய சம உரிமைகளை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஓரளவுக்கு குறுகிய காலச் சுற்றுப் பயணத்தில் என்னால் உணர் முடிந்தது. அங்கே பெண்கள் சம உரிமை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து அங்கு எப்படி அத்தகைய நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து அந்த நிலைமைகளை இங்கே உருவாக்க முடியுமா? நாம் முயற்சி செய்வோமானால், ஒரு வேளை அந்த அனுபவங்கள் நமக்குப் பயன்படக் கூடியவைகளாக இருக்கலாம். அந்த அனுபவங்களைப் பயன்படுத்தி நம்முடைய பெண்களுக்கு உரிமைகளை வழங்கக் கூடிய நிலைமை வந்து, பெண்ணடிமை ஒழிகிற நேரத்திலே தான் இந்த மண்ணடிமை ஒழிய முடியும். பெண்களுக்கு சமத்துவம் இங்கே கிடைக்கின்ற நேரத்திலே தான் இந்தியாவுக்கு சர்வதேச அளவில் சமத்துவ நிலைமையை நாம் பெற்றுக் காட்ட முடியும் என்கிற சூழ்நிலையில் இந்த நிறுவனம் நல்ல முறையில் பணியாற்ற இருக்கிறது. அதற்கான ஆலோசனையைக் கூறவேண்டும், இந்தத் திட்டங்களை நெறிமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேவையான துறைகளை அமைத்திருக்கிறோம். அதற்கான அலுவலர்களைப் போட முயற்சி செய்திருக்கிறோம். இந்த நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்தத் துறைகளை நாம் அமைக்க வேண்டுமென்று வந்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்கின்றபோது, வேறு சில பல்கலைக் கழகங்களிலே இருக்கக்கூடிய சில துறைகளை எடுக்கக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். ஆனால் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்ற அந்தத் துறைகள் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் குறிப்பாக Law and Legal Problems என்று வருகின்றபோது, 'சட்டமும் சட்டப் பிரச்சினையும்' என்று வருகின்ற போது, சமுதாயத்தில் இருக்கின்ற எல்லாச் சட்டங்களும் அல்லது சட்டப் பிரச்சினைகளும் என்று எடுத்துக்கொள்ளாமல், மகளிர் சம்பந்தப்பட்ட, பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்கள் அல்லது சட்டப்பிரச்சினை பற்றி ஆய்வு செய்து ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய ஒரு துறையாகத்தான் இந்தத் துறை இருக்கும். இல்லாவிட்டால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னது போல, நாம் இன்னொரு சட்டக் கல்லூரியை கோடைக்காலத்தில் ஆரம்பிப்பது போலத்தான் அது வந்துவிடும். நிச்சயமாக நோக்கம் அப்படி இல்லை. அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தோடு இது செய்யப் படவில்லை. பெண்கள் பற்றிய சட்டம் அல்லது சட்டப் பிரச்சினைகள்

1984 மார்ச் 7]

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

பற்றி ஆய்வு செய்வதற்காக அந்தத் துறை பயன்படுத்தப்படும். அதை நிச்சயமாக ஆய்வு செய்தாக வேண்டும். காரணம் சட்டம் அல்லது சட்டப் பிரச்சினை என்பது ஒரு புத்தகமாகக்கூட தென்படலாம். கடைசியிலே எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணமே, நாட்டிலே கையாளப்படுகின்ற சட்டங்கள் தான் என்பதை நாம் அனுபவத்திலே பார்த்து வருகிறோம். ஆகவே சட்டங்களிலே ஓரிரு திருத்தங்கள் செய்தால் இந்த நிலைமையில் அபிவிருத்தி ஏற்படுமென்ற அந்தத் துறை கருதுமானால், அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை சம்பந்தப்பட்டவர்கள், மாநில, மத்திய அரசுகள் எடுப்பது நல்லது என்று நான் இங்கே கருதுகிறேன். இங்கே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்ற துறைகளையெல்லாம் பெண்களுடைய பிரச்சினைகளை அடிப் படையாக வைத்துத்தான் நாம் அமைத்திருக்கிறோம். மேற்கொண்டு துறை களை ஏற்படுத்தவும், மேற்கொண்டு பல்வேறு பாடங்களைச் சொல்லித்தர வாய்ப்புகளைத் தரவும், போதுமான அதிகாரங்களை இந்த பல்கலைக் கழகத்திற்கு நாம் தந்திருக்கிறோம். அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையான சட்ட திட்டங்களை உருவாக்கி, அத்தகைய புதிய துறைகளைக் கூட கொண்டு வரலாம்.

உறுப்பினர்கள் வேறு பல கருத்துக்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதிலே, 'மீடியம் ஆஃப் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன்' பற்றி ஒன்றும் சொல்லாவிட்டாலும், இரண்டுமே இருக்கும். ஆங்கிலம் இருக்கும், தமிழும் இருக்கும். உதாரண மாக, எதுவுமே படிக்காத ஒரு பெண் பட்டம் பெற வேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு வகை செய்வது இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய நோக்கமாக இருக்கும். அதாவது கிராமத்திலே இருக்கின்ற ஒரு பெண் படிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் அனுபவமும், அறிவும், வளர்ச்சியும் பெற்றிருக்கின்ற ஒரு பெண் பட்டம் பெறவேண்டுமென்றால், அதற்கு ஒரு வாய்ப்பு தரவேண்டு மென்று நாம் முயற்சி செய்கின்றபோது, அந்தப் பயிற்சி அந்தப் பெண்ணினுடைய தாய்மொழியான தமிழ் மொழியிலேதான் இருக்க முடி யுமே தவிர, ஆங்கிலம் மூலமாக சத்தியமாக இருக்காது. நாம் பெண்கள் பிரச்சினையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். பெண்களுடைய பிரச்சினை என்பது தமிழ் நாட்டிலே மட்டும் இல்லை. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே உள்ள பெண்கள் பிரச்சினையும் இந்தியாவிலே மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள பெண்கள் பிரச்சினையும் ஒத்ததாக இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்கள் அல் லாமல், வெளி நாடுகளிலே பெண்கள் பிரச்சினை இல்லையா என்றால்— சோவியத் நாடு, சைனா, ஜப்பான் இன்னும் வேறு பல நாடுகளுக்கும் நான் சென்றிருக்கிறேன்—இங்கே இருக்கின்ற சமுதாய உணர்வை, மற்ற நாடு

1984 மார்ச் 7] (திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

களிலே உள்ள அந்தப் பெண்கள் பெறவில்லை என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நாம் அமெரிக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஆண்களுக்கே கூட தங்களுடைய உரிமையை முழுவதும் அனுபவிக்கின்ற அளவுக்கு சூழ்நிலை இல்லை. அந்த அளவுக்கு வேறு சில சமுதாயத்திமைகள் அங்கே வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். உதாரணமாக விடுதிகளிலே தங்கும்போதுகூட, ஒரு தாழ்ப்பாள் அல்லது இரண்டு தாழ்ப்பாள்கள் போட்டுக்கொண்டு தூங்க வேண்டும் என்று சொல்கின்ற அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. அங்கே பாதுகாப்பு தேவைப்படுவது பெண்களுக்கு அல்ல, ஆண்களுக்குத்தான். மற்ற இடங்களிலே பெண்கள் பாதுகாப்பு என்று பேசிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனால் அந்த அமெரிக்க நாட்டிலே ஆண்கள் பாதுகாப்பு என்று சொல்கின்றார்கள். 8 மணிக்குப் பிறகு ஒரு 50 டாலர் வைத்துக்கொண்டு வெளியிலே செல்லமுடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. அப்படி அச்சுறுத்துகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்ற காரணத்தாலே, அந்த நாடுகளைப் பற்றிச் சொல்ல முடியவில்லை.

(நண்பகல் 12-00)

ஆனால் சோவியத் ஒன்றியத்தில் ஜனத்தொகையில் பெண்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். வேலையிலும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். சீனாவிலும் பெண்கள் அதிகமானவர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள். ஜப்பானிலும் பெண்கள் அதிகமானவர்கள் வேலையில் இருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் இரவில் 12 மணிக்குக்கூட ஒரு பெண் தனியாக வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. பெருமைப்படுகிறோம். அப்படி ஒரு நிலைமை ஒரு நாட்டில் உருவாக வேண்டுமானால், அதற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த மாதிரி உருவாக இடையூறாக இருக்கிற பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முயற்சிப்போமானால், நம்முடைய நாட்டிலும் நிச்சயமாக அந்த நிலையினை உருவாக்கிக் காட்ட முடியும் என்பதற்கு ஜப்பான் ஒரு தலைசிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறதென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அன்னை தெரசா பெயரை வைக்கும்போது நாம் ஏதோ மொழியையோ, இனத்தையோ மாநில அளவிலே, நம்முடைய விருப்பு வெறுப்புகளையோ வைத்துக்கொண்டு, இப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவவில்லை, அதற்கான பெயரையும் சூட்டவில்லை. விரிந்த மனப்பான்மையோடு ஒரு பிகப் பெரிய பிரச்சினையை முன்வைத்து நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதனால் தான் இந்தப் பெயரை வைத்திருக்கிறோம். நோபல் பரிசைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்ற உண்மையைச் சொல்கிறோமே

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

[1984 மார்ச் 7]

தவிர, நோபல் பரிசு பெற்றார் என்ற காரணத்திற்காகச் செய்யவில்லை. அதில் பல குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அந்தப் பரிசைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்ற பெருமை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதை நாம் இங்கே சுட்டிக் காட்டுவதில் தவறில்லை என்று கருதுகிறேன்.

பம்பாயில் இருக்கிற பெண்கள் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர், அதிகாரக் குழுவில் இடம் பெறுகிறார் என்றால், நாம் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் எப்படி இயங்க வேண்டுமென்று கருதுகிறோம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிற விதத்திலும், அதற்கு நாம் தமிழ் நாட்டில் பெண்களுடைய அறிவு, ஆற்றலை மட்டுமே பயன்படுத்தப்போவதில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்ற விதத்திலும்தான் இது அமைத்திருக்கிறது.

பம்பாய் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் அவர்களும் இடம் பெறுவார்கள் என்றால் இங்கே நாம் அமைக்க இருக்கிற கல்விக் குழுவிலும், அதிகாரக் குழுவிலும் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறவர்கள் மட்டும்தான் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்று இல்லாமல், வேறு மாநிலங்களிலும், வேறு நாடுகளிலும் இருப்பவர்களைக்கூட பயன்படுத்தவேண்டுமென்று கருதுவோமானால், அப்படிப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்றுதான் இந்தச் சட்டத்திட்டங்களை அமைத்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக, இப் பல்கலைக் கழகம் தன்னுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக, அறிஞர் பெண்கள், எங்கெங்கிருந்து கிடைக்கிறார்களோ, அவர்கள் அறிவையும், ஆற்றலையும் பயன்படுத்தவிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்படி பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொன்ன மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கொடைக்கானலிலே இப்பல்கலைக்கழகத்தை அமைத்ததற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. இப்படி சர்வதேச நோக்கம்கொண்ட ஒரு நிறுவனம் அங்கே இருப்பது சரியாக இருக்குமென்று கருதி அப்படி வைத்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளையெல்லாம் ஒன்று ஊட்டியில் வைத்திருக்கிறார்கள் அல்லது கொடைக்கானலில் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் அங்கே வைத்திருக்கிறோம். நடைமுறையில் அங்கே வைப்பதில் ஏதாவது சிக்கல் வருமானால், நாம் திருத்திக் கொள்வதற்கு நிறைய அதிகாரம் இருக்கிறது, வகையுமிருக்கிறது. மற்ற பிரதிநிதிகளை, நியமிப்பது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அங்கே பிரதிநிதித்துவம் தருவதைப்பற்றியெல்லாம் நன்கு சிந்தித்து, பிறகு தக்க திருத்தங்களை வேண்டுமானால் செய்துகொள்ளலாம். அது இப்போது வேண்டாம். நடைமுறையை பார்த்து அதைச் செய்துகொள்ளலாம்.

1984 மார்ச் 7]

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்
பினர்கள் கேட்டார்கள். மாணவர்களைப்பற்றி ஒரு அதிருப்தி இரண்டு
மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தது. இதே மேலவையில் பேசியிருக்
கிறோம். பல்வேறு பிரச்சினைகளையெல்லாம் நாம் கூர்ந்து கவனிக்கும்
போது மாணவர்கள் இப்படி எல்லாம் இருக்கிறார்களே என்பதுபற்றி இந்த
மேலவையிலேயே கூட பேசியிருக்கிறோம், வருத்தப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால்
இப்போது இரண்டு மூன்று ஆண்டுகாலமாக நாம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கை
களினாலும் வளர்ந்துவருகிற அறிவுச் சூழலிலேயும் மாணவர்கள் மத்தியில்
நல்லதொரு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இப்போது பல சந்தர்ப்பங்
களில் மாணவர்களை நாம் கலந்து கொண்டு பல்வேறு முடிவுகளை எடுத்து,
கல்வி நிலையங்களில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றங்களை நாம் கண்டுவருகி
றோம். ஆகவே மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று சொல்
வது தவறான கருத்து என்று அரசு நினைக்கவில்லை. அது சரியான
கருத்துதான். இருந்தாலும் இன்னும் கொஞ்சகாலம் கழித்துச் சிந்திக்க
லாம். இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, மற்ற பல்கலைக்கழகங்
களுக்கும் அம்மாதிரிச் செய்ய சிந்திக்கலாம். நாம் விரும்புகிற ஒரேயொரு
மாறுதல், மாணவர்கள் மத்தியிலே வளர வேண்டிய ஓர் என்னும், பல்கலைக்
கழகங்களும், கல்லூரிகளும் மாணவர்களுக்காகத்தான் நடத்தப்படுகின்றன
என்பதுதான். அந்தக் கல்லூரிகளும், பல்கலைக் கழகங்களும் சரியாக நடை
பெற்றால் அதனால் மாணவர்களுக்குத்தான் நன்மை. இந்தக் கல்லூரி
களும் பல்கலைக் கழகங்களும் சரியாக நடைபெறவில்லை என்றாலோ,
அங்கே பாடங்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்றாலோ, குறித்த காலத்திற்குள்
முடிவிகிறார்கள் என்றாலோ, அதனால் எந்தவிதமான பாதிப்பு நிறுவனங்
களுக்கு ஏற்பட்டாலும், அதனால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்படுபவர்கள் மாணவர்
கள்தான் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டால், நிச்சயமாக இத்தகைய
கோரிக்கைகளுக்கு எந்தவிதமான மறுப்பும் இராது. மற்ற நாடுகளிலே
இருக்கிறதென்றால், மற்ற நாடுகளிலே எல்லாம் இத்தகைய உணர்வுகளை
அடிப்படையிலேயே வளர்த்து விடுகிறார்கள். இதற்கு மாறாக அத்தகைய
நாடுகளிலே எந்தக் கருத்தையும் யாரும் சொல்வதில்லை.

உதாரணத்திற்கு கோவையிலே நடைபெறும் பிரச்சினை குறித்து சுட்டிக்
காட்டுவது கடமை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கேட்டுத் கொண்டிருக்
கிறார்கள். எம்.எ. வுக்கு 4 பாடங்களில் பரீட்சை நடத்த, ஒரு செமெஸ்டர்
முடித்து, இன்னொரு செமெஸ்டரும் முடிந்து, பரீட்சை நடக்கும்போது மாண
வர்களைத் தூண்டிவிட்டு, போராட்டம் என்று வருகிறார்கள். பாடங்களைக்

290 1984 ஆம் ஆண்டு அன்னை தொசா மகளிர் பல்கலைக்கழகச்
சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 12/1984)

(திரு. செ. அரங்கநாயகம்)

1984 மார்ச் 7]

குறைப்பது என்று அவர்கள் போராட்டம் நடத்தி, அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள ஆரம்பித்தால் இது எங்கே கொண்டுபோய்விடும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக பிராஜக்ட் ஒர்க் என்பது படிக்கிற பாடத்தைச் செயல்திட்டத்திலே பயன்படுத்துவதாகும். பெற்ற அறிவைப் பயன்படுத்துவது என்பது பிராஜக்ட் ஒர்க். அது படிப்பின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுவதாகும். பிராஜக்ட் ஒர்க் கண்டிப்பாகத் தேவை என்பதை அனைவரும் உணருகிறோம். எங்களைப் போன்றவர்கள் உணருகிறார்கள். மேல்நிலைப் பள்ளிகளிலேயே அதைக் கொண்டுவருவது நல்லது; அதற்காக 20 மார்க்குகள் கொடுத்தால் நல்லது; அறிவு பெறுவதோடு, அதைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு பயிற்சியை அந்தக் கட்டத்திலேயே ஏற்படுத்துவது நல்லது என்று எண்ணி, பிராஜக்ட் ஒர்க்கை வைத்திருக்கிறோம். பாலிடெக்னிக், இன்ஜினியரிங் கல்லூரிகளில் வைத்திருக்கிறோம். எவ்வளவு புதிய இயந்திரங்களை அவர்கள் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு ஆண்டும் புார்த்து. நான் பெருமைப்படுகிறேன். சுய சிந்தனைக்கு பிராஜக்ட் ஒர்க்தான் அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கிறது. அதுவும் கூடாது என்று மாணவர்கள் தூண்டப்படுகிறார்கள் என்றால், அதையெல்லாம் ஆதரிப்பது என்பது, வரவேற்பது என்பது சரியாக இருக்க முடியாது. இந்தச் சூழ்நிலையையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கிறபோது, அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் தருவதிலே அச்சம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய உரிமைகளை தவறாகப் பயன்படுத்த ஆரம்பித்து, அதற்கு நாமும் கட்டுப்பட ஆரம்பித்தால், நாட்டின் அறிவு முன்னேற்றம் பின்னோக்கிப் போய்விடும். நம் உடல்நிலை சம்பந்தமாக வைத்தியரின் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோமே தவிர நோயாளிகளின் பெரும்பான்மையை வைத்து, நோயாளிகளின் ஓட்டை வைத்து, நோயாளிகளின் கருத்தை வைத்து அல்ல. அந்த நிலைக்கு வந்தாக வேண்டும். இல்லையென்றால் கிராமங்களிலே இருந்து ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து, மருத்துவர் சொல்வதற்கு முன்பாக, இவர்கள் ஊசி போடுங்கள் என்று சொல்வதுபோல இதுவும் வந்துவிடும். மாணவர்கள் எதைச் சொல்லலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. மற்ற கல்வி நிபுணர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. நாங்கள் சொல்கிறோமென்றால், நாங்கள் கண்டுபிடித்ததல்ல பிராஜக்ட் ஒர்க் என்று. கல்வித் துறை நிபுணர்கள் சொல்வதை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அரசு ஆதரிக்கிறது. அதை அரசு ஆதரிக்கிறது என்ற நிலைமையே தவிர, நாங்கள் கொண்டு வருகிறோமென்பதல்ல. இதை மாணவர்களும், மற்றவர்களும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே இத்தகைய பிரச்சினைகளில் தங்களுடைய உரிமைகளை எந்த அளவுக்கு உபயோகித்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது மிக மிக முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட

1984 மார்ச் 7]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

வேண்டிய ஒன்றாகும். மாணவர்கள் சம்பந்தமாக அக்கறை கொண்டு பேசுகிறவர்கள், அவர்களுக்கு இதில் நல்ல அறிவுரை கூறினால், அவர்கள் தங்கள் நிலைமையைப் புரிந்துகொள்வார்கள். அதற்குப் பிறகு நாம் இந்த உரிமையைத் தந்தால், நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், என்றைக்கு மாணவர்கள் புரிந்து கொண்டு வருகிறார்களோ, என்றைக்கு உரிமைகள் தருகிறோமோ, அன்றைக்கு இன்னும் சிறப்பான நிலையை கல்வி நிறுவனங்கள் பெறுமென்பதைச் சொல்லி, அவற்றைப் பற்றி பின்னாலே யோசித்துக்கொள்ளலாமென்று கூறி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்தச் சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கூறி, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. க. இராமமூர்த்தி: அமைச்சரிடம் இருந்து ஒரே ஒரு விளக்கம் பெற விரும்புகிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய நியமனம்பற்றிப் பரிசீலிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அக்காடமிக் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில், சட்டத்திலேயே ஒரு பிரிவு வந்திருக்கிறது. ஒரு சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக வந்ததற்குப் it becomes compulsory கண்டிப்பாக அவர்கள் அக்காடமிக் கமிட்டியிலே இடம் பெற்றுவிடுகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தைத் தாண்டி பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுடைய அறிவை, ஆற்றலைப் பயன்படுத்துவது என்பது மிக மிக நல்ல நோக்கம். ஆனால் இதைப் பொறுத்தவரையில், எந்தப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும், அவர் வைஸ்சான்சலர் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இங்கு இடம் பெற்றுவிடுகிற நிலை வந்து விடுகிறது. அப்படி என்றால், அந்த குறிப்பிட்ட பல்கலைக் கழகம் தான் உயர்ந்தது, அந்த வைஸ்சான்சலர்தான் உயர்ந்தவர், அவர் சொல்வதைத்தான் மற்றவர்கள் கேட்க வேண்டும் என்கிற நிலை வந்துவிடக் கூடாது. பட்டாவகி பல்கலைக் கழகம் ஆந்திராவில் இருக்கிறது. அதுவும்

in service till the new Legislature under the present comes into being. However, that is a matter between ment and Sri Varma. If Sri Varma thinks that he has ugh and that he deserves rest, certainly it is not up to 'No'. I only want to say that during his tenure of nding to over two decades, his amiable temper and ave disarmed many of our criticisms levelled against ment, because he gave us sound advice whenever we Due to the very good temper he has shown throughout, icate situation has been avoided. I, therefore, wish ly long life but very useful life and I hope that the work he has done during the last twenty years will p again to active political life."

G. LEONARD :—" Mr. Speaker, Sir, I would like e myself with what has already been extremely effi- by the Hon the Leader of the House and other hon. There is very little I can say in addition.

to continue Constitution the Govern served eno us to say, office exte courtesy h the Govern sought it. many a de him not on legislative pull him u

Mr. D. to associate ciently said Members.

1984 மார்ச் 7] (மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்)

திரு. ப. மாணிக்கம் : அப்படி விதி இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பார்லிமென்ட் சம்பிரதாயப்படி அமைச்சருடைய பதிலுரைக்குப் பிறகு, யாரும் பேசக் கூடாது. அதற்குப் பிறகு பிரச்சினை வாக்குக்கு விடப்பட வேண்டும். ஆனால் நம்முடைய அவையில் நாம் ஏதோ அனுமதிக்கிறோம். உறுப்பினர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு, அமைச்சர் பேசியது உறுப்பினர்களுக்கு விளக்கம் திருப்தி தராத நேரத்தில், ஏதாவது கேள்வியைச் சுருக்கமாகக் கேட்கலாம். ஆனால் பேசாமல் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்பதை சாதாரணமாக அனுமதிப்பதில்லை. திரு. மாணிக்கம் அவர்களை அனுமதித்தால், அதுவும் ஒரு சம்பிரதாயமாக, முன் மாதிரியாக ஆகிவிடும் என்பதால்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன்.

திரு. ப. மாணிக்கம் : சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு மகிழ்ச்சி. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசியதில் ஒரு சந்தேகம் எழுந்தால், அதற்கு விளக்கம் கேட்கக்கூடிய ஒரு மரபு இருந்தால்தான் நல்லது. கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் படிக்க விரும்பினால், அவர்களுக்கும் வாய்ப்பு தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். நான் அகாடமிக் ஸ்காலர்ஸ் குறிப்பிட்ட ஒருசில பாடத் திட்டங்களில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் தரப்படுமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதுபற்றி பின்னாலே பரிசீலனை செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“ சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984-ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12[1984) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் ”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பிரிவு வாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 52 வரை, அட்டவணை அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

[1984 மார்ச் 7]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984-ஆம் ஆண்டு அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, 1984 ஆம் ஆண்டு, அன்னை தெரசா மகளிர் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 12/1984) நிறைவேற்றப்படவேண்டும்”.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

(3) தமிழ்நாடு 1984 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 1/1984.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் சார்பில்): மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,

சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட, தமிழ்நாடு, 1984-ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப்

SRI V. M. RAMASWAMI MUDALIYAR:—“ May I know what is the strength of beds in the Indian College of Medicine, and whether there is any correlation between the number of students and the bed strength, as is the case in Medical Colleges of Allopathic System?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“ The number of beds is proposed to be increased by 100, as I have already stated. There is no correlation between the number of students and the number of beds.”

SRI S. NAGAPPA:—“ May I know whether the Government are aware that because of the absence of a woman medical officer, the particular ward is not at all working, Sir? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“ This question does not arise out of the question put by the hon. Member, Sir.”

SRI V. M. RAMASWAMI MUDALIYAR:—“ May I ask the Hon. Minister whether he knows that the Medical Council governing the Allopathic System of Education has prescribed a minimum number of beds for every student so that every student may have sufficient clinical material, and if so, whether the same standard is observed with regard to the students of the College of Indian Medicine also? ”